

XIX. évfolyam, 72. szám

SZÉCHENYI

ALUMNI MAGAZIN

A győri Széchenyi István Egyetem öregdiák-magazinja

2025

NYÁR

VÍZ, AMIT AKARTUNK

KERESS
MINKET:

hello gyor.hu

KIÁLLÍTÁS | FESZTIVÁL | SPORT | SZÍNHÁZ | ZENE | AKTÍV SZABADIDŐ

MINDEN PROGRAM EGY HELYEN

VÍZ, AMIT AKARTUNK

Nyári lapszámunk megjelenését idén is a Vízparty időpontjához igazítottuk. A Széchenyi István Egyetem és a Győr-Moson-Sopron Vármegyei Kereskedelmi és Iparkamara szervezésében megrendezendő „Víz, amit akartunk” konferencia immáron negyedik alkalommal fogalmaz meg kérdéseket, vet fel ötleteket annak érdekében, hogy az egyre jobban pezsgő vízi élet még több lehetőséget és örömet okozzon az itt élőknek. Ezúttal a sport, a gazdaság és a fenntarthatóság témakörére összpontosulnak az előadások – és persze a vízre, amely magazinunk jelen számában is vezető szerepet játszik.

Szeptember 1-7. között – 1999, 2007 és 2015 után – negyedszer rendezi meg Győr a maraton kajak-kenu világbajnokságot, amelyre vonatkozóan a Széchenyi István Egyetem a Vízparty rendezvényen kötött partneri megállapodást a Magyar Kajak-Kenu Szövetséggel. A verseny beharangozójaként interjút készítettünk a maraton Eb-bronzérmes, ifjúsági világbajnok kajakos, Kolozsvári Brúnóval. Egyetemünk hallgatója győzelemre is esélyes a világesemény U23 korosztályában. Naponta száll vízre azért, hogy ősszel a Mosoni-Duna és a Rába hajjait szelve valóra váltsa álmát. Felsőoktatási intézményünk egykori és jelenlegi hallgatói, munkatársai, oktatói pünkösdvasárnap álomszerű élményeket élhettek át – Velencében. Sárkányhajóban evezve teljesítették az idén 50 éves Vogelonga hajós felvonulás 30 kilométeres távját.

A legendákat bemutató sorozatunkban visszatérünk Győrbe, ahol a méltóságteljesen hömpölygő folyók hullámain évszázadokat utazunk vissza az időben. Szövegben és egy metszet erejéig képben is felelevenítjük, milyen lehetett a burcsellás közlekedés a Püspökvár alatti Rába-torkolatnál kialakított kikötőben, ahol szeptemberben majd a kajak-kenusok is eleveznek.

A víz további – volt hallgatóinkat bemutató – cikkeinkben is visszaköszön. Így például a rábás Buday Zsolt fotóin, az audis Szabó-Horváth Vivien Dóra életében, mivel többször mélyvízbe került, de a négykarikás vállalat Technikai szolgáltatások területéről bemutatott Hegedüs Marcell és Borsodi Ádám esetében is, hiszen a szakmai napon bemutatott legújabb büszkeségük nem volt más, mint egy vízszugaras vágógép. Gaál Benjamin új munkája is végeredményben a vízzel lesz teljes, mert az általa pörkölt kávébab úgy lehet a fogyasztó számára minőségi élmény.

Egészségükre a kávé – és mellé a magazinunk! 📖

BAUDENTISZTL FERENC
FŐSZERKESZTŐ

TARTALOM

6

Győri jogászképzés: társadalmi, gazdasági és szellemi erő

Legal education in Győr: a source of social, economic, and intellectual strength

12

Sors és lehetőség

Az élet mindent elrendez
Szabó-Horváth Vivien Dóra élete jó példa arra, hogy megéri változtatni, s hogy nem kell félni az újtól, a sors adta lehetőségektől. Esetében ráadásul a váltások mellé szinte mindig jött valamiféle nehezítő tényező, hogy az amúgy sem könnyű átmenet még izgalmasabb legyen. Viszont megérte a küzdés, mert úgy érzi, hogy végre a helyére került.

12

16

Akiknek a lehetetlen sem lehetetlen

Für die auch das Unmögliche möglich ist

22

ESG

Körút a környezetvédelem jegyében

22

A tavasbarlang városában született, majd „hazatért” az alföldre, 13 éve azonban már a kisebb magyar síkság központjában él, amelyet négy folyó is érint. Köztük a Rába, amely esetünkben riportalanyunk munkahelyét is megnevezi. Dr. Buday Zsolt figyelmét egy rövid rendvédelmi igazgatási kitérő irányította pár éve az ESG – és a Széchenyi István Egyetem – irányába, amelynek köszönhetően régi-új hivatásra is talált.

30

30

A pörköltő

Kávéra váltott a műszaki menedzser

A cég honlapjának tanúsága szerint a Ground Roastery mögött olyan út áll, amelyet szenvedély, felfedezés és tanulás kísért végig. Igaz ez a vállalkozás megalapítójára Gaál Benjaminra is, aki pont egy évtizede szerezte műszaki menedzseri diplomáját a Széchenyi István Egyetemen.

34

Sárkányok a lagúnán

52

In memoriam

38

Kajakra ott van a csúcson

He paddled his way to the top
Amikor Kolozsvári Gábor személyében az édesapa maraton világbajnok kenus, az édesanya pedig Csay Renáta húszszoros maraton világbajnok kajakos, akkor magától értetődőnek tartanánk, ha a gyermekeik ugyancsak a vizet szelve érvényesülnének a sport világában. Ez mennyire nem volt természetes, az is kiderül az alábbi interjúból, amelyet egyetemünk hallgatójával, a szeptemberi győri maratoni kajak-kenu világbajnokság győzelemre is esélyes indulójával, Kolozsvári Brúnóval folytattunk.

38

42

Út a versenypályára és egyetemünkre

44

Technikatörténet és hagyományörzés

48

Az analóg elektronika utolsó mohikánja

Opra Vilmos már akkor a Széchenyi István Egyetem jogelődjének hallgatója volt, amikor annak győri épülete még el sem készült, s amikor az elektrotechnikai szakemberek ABC-je még teljes egészében az Ohm-törvény volt.

48

54

Komplexen logisztikáznak

56

XXI. századi segítség

58

Rónay és Rómer sorából volt

60

„Hej, dunáról fúj a szél...”

SZÉCHENYI
ALUMNI MAGAZIN

A győri Széchenyi István Egyetem öregdiák-magazinja

2025
NYÁR

Impresszum

ALAPÍTÓK

X-Meditor Kft., Széchenyi István Egyetem

FELELŐS KIADÓ

Pintér-Péntek Imre,
az X-Meditor Kft. tulajdonosa

FŐSZERKESZTŐ

Baudentisztli Ferenc
szerkesztoseg@xmeditor.hu

EGYETEMI KAPCSOLATTARTÓ

Winkler Csaba
winkler@sze.hu

TÖRDELÉS

Maár Norbert

CÍMLAPFOTÓ

Erda Estremera/Unsplash

NYOMDAI ELŐÁLLÍTÁS

Palatia Nyomda és Kiadó Kft.
9026 Győr, Viza u. 4.

A SZERKESZTŐSÉG CÍME

X-Meditor Kft., 9026 Győr, Ady Endre u. 6.

HONLAP

www.szechenyialumnimagazin.hu

Az alumni@sze.hu oldalon nemcsak az alumni magazinról, hanem a SZE Kommunikációs és Alumni Igazgatóság működéséről, programjairól is bővebb információkat találnak. A magazin megrendelhető az Új Tudástér épületében, az Egyetemi Szolgáltató Központban.

Külön köszönet Winkler Csabának a magazin elkészítéséhez nyújtott segítségéért.

A hirdetések tartalmáért a kiadó nem vállal felelősséget.

ISSN 1789-2783

Lapunkat rendszeresen szemlézi az **IMEDIA**, az üzleti élet médiafigyelője

GYŐRI JOGÁSZKÉPZÉS

TÁRSADALMI, GAZDASÁGI
ÉS SZELLEMI ERŐ

Erős térségi társadalmi igény, széles körű helyi szervező erő, az Universitas-Győr Alapítvány és Győr városának anyagi közreműködése, a nagy tradíciójú Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának támogató hozzáállása és részvétele eredményezte a győri, egyetemi szintű jogászképzés indulását 1995-ben. Dr. Smuk Péter 1997-től tanult a győri jogászképzésben, itt szerzett PhD fokozatot, s lett professzor. Ma a Széchenyi István Egyetem Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar dékánja.

SZÖVEG: SZÉCHENYI ALUMNI MAGAZIN
FORDÍTÁS: KIVIHARJU-TURI ADÉL
FOTÓ: ADORJÁN ANDRÁS

– *Hogyan látja 2025-ben a dékán az első tanévnyitóhoz vezető utat?*

– A rendszerváltás után hazánkban szabadabbá váltak nemcsak a felsőoktatási intézmények, de a jogászok, különösen az ügyvédek működési feltételei is. Mindjárt elindult a folyamat, hogy több jogászképzés legyen hazánkban, az új jogi karok – Győr, Pázmány, Debrecen, Károli – pedig neves professzorok és elkötelezett intézményfejlesztők munkájával jöttek létre. Győrben ezt az ELTE részéről Bihari Mihály, a Széchenyi István Főiskola (SZIF) vezetése részéről pedig Szekeres Tamás aktív szerepvállalása alapozta meg. Az ő lelkesedésük szerencsésen kiegészült az intézmények támogatásával: az ELTE-től a kihelyezett képzés felajánlásával, a győriektől, a városvezetéstől és az Universitas-Győr Alapítványtól pedig a kellő anyagi háttér előteremtésével. Az világos volt, hogy a SZIF-en még elfér néhány száz hallgató a tantermekben és a kollégiumban, s a városban is létezik a jogász hivatásrendi intézmények kritikus tömege. Az érettségiző társadalomtudományi érdeklődésű fiatalok továbbtanulási törekvései, a kiváló térségi középiskolák bennünket ösztönző hatása is jelentős szerepet kapott. Az is világos volt, hogy nincs érdemi utazási-kapcsolódási nehézség a tanárok és a hallgatók, a térség városainak intézményei között. A Bihari-Szekeres-féle alapozó gondolkodás perspektívája az volt, hogy Győrben egyetem létesülhessen. Ehhez a magas társadalmi és tudományos presztízsű jogászképzés további értékeket indukáló-generáló alap lehetett. Hozzá kell tennem, egy elkötelezett szervezőt is találni kellett a projekthez: Szalay Gyula, a kar későbbi dékánja, ismert megyei bírósági bíró, a SZIF oktatója révén nem volt nehéz a választás.

– *Az Alapító Atyák milyen értékeket, szellemiséget hoztak a győri jogászképzésbe?*

– Az Alapítók ugyan nem győriek voltak, de sokuk lokálpatriótaként kötődött a városhoz és a térséghez: Bihari Mihály, Kukorelli István, Horváth Pál szinte „hazajárt” oktatni. A vidéki értelmiség tá-

mogatásának eszmeisége mindannyiukban megvolt, hallgatóként ezt világosan láttam Lenkovics Barnabásban, Szalai Évában, Kállay Istvánban és másokban is. A hazai jogászprofesszorság válogatott köre a szemünkben elsősorban a szakma ethoszát, a magas presztízshez vezető magas elvárásokat képviselte. A személyes kötődést erősítette Győrhöz, hogy többen nálunk „szellőztették ki” a fejüket, ez pedig az emberi kapcsolatokra nagyon jó hatással volt. Emlékezetesek Földesi Tamás professzor rendszeres úzásai, Kállay tanár úr egyénileg „berendezett” szobája, továbbá Kukorelli, Lamm Vanda és mások lelkesedése az iránt, hogy nálunk minden joghallgató köszön, s legtöbbszörnek a nevünket is tudják. Utólag visszanézve, szerintem tudatosan vállalták az „alapító” szerepet. Hittek a győri egyetem és a jogászképzés hosszútávú projektjében, még akkor is, amikor vitákon edződött a kar.

– *Az oktatók és a hallgatók generációinak folyamatos együttműködése hogyan segítette a győri jogászképzés gyors meggyökeresedését, kiteljesedését?*

– A győri jogászképzés gyors beágyazódását és kiteljesedését a külső, hivatásrendi támogatás mellett főként az oktatók és hallgatók generációinak együttműködése segítette. Az idősebb oktatók és gyakorló jogászok példaadása, mentoráló szerepe segítette a hallgatók szakmai szocializációjának kiépülését. A tanulmányok során közvetített gyakorlati tudás – szemináriumok, perbeszéd-versenyek – révén a hallgatók gyorsabban elmélyülhettek a jogász gondolkodásmódban. A hallgatók és oktatók közös részvétele konferenciákon, kari rendezvényeken, tehetséggondozásban – Tudományos és Művészeti Diákkör, szakkollégium – hozzájárult egy összetartó közösség, tradíciók kialakulásához, a győri jogi kari identitásképzéshez. Nagyon fontos, hogy a kar fiatalabb oktatói, különösen az önálló kar 2007-es létrejötte után már az itt végzett jogászok voltak. Ők és a hallgatók új nézőpontokat, módszertani újításokat hoztak. Ilyen volt a digitális oktatás, a nemzetközi együttműködések sora.

A jogászképzés fejlődésének ezt a második szakaszát az idősebb generációk támogatása és tapasztalata hitelesítette és helyezte keretbe. Ki kell emelnem az alumni hálózatot. Az itt végzett hallgatók visszacsatolása – előadások tartása, gyakorlati helyek biztosítása, karrierút bemutatása – szintén hozzájárult a képzés folyamatos korszerűsítéséhez.

- Mit jelent ma a térségnek az erős, sikeres győri jogász-, jogi-igazgatási képzés?
- A térség (jog)államiságának, gazdaságának és közéletének működéséhez elengedhetetlen a jól képzett, helyben elérhető szakember-utánpótlás. A Széchenyi István Egyetemen végzettek főként bíróként, ügyészként, ügyvédként, közigazgatási-önkormányzati vezetőként vagy igazgatási szakemberként vállalnak szerepet a térség intézményeiben. Számukra is érdekes lehetőségeket kínálnak a szakirányú továbbképzési programjaink. Társadalmi Tanácsunk révén igyekszünk folyamatosan párbeszédben állni a munkaerőpiaccal. Közös programjaink – a Jogtudatosan középiskolás felkészítő, a karrier nap – bevonnak minden intézményt a városban és a vármegyében.

A térség (jog)államiságának, gazdaságának és közéletének működéséhez elengedhetetlen a jól képzett, helyben elérhető szakember-utánpótlás. A Széchenyi István Egyetemen végzettek főként bíróként, ügyészként, ügyvédként, közigazgatási-önkormányzati vezetőként vagy igazgatási szakemberként vállalnak szerepet a térség intézményeiben. Számukra is érdekes lehetőségeket kínálnak a szakirányú továbbképzési programjaink. Társadalmi Tanácsunk révén igyekszünk folyamatosan párbeszédben állni a munkaerőpiaccal.

Hiszem, hogy a kar részese a helyi értelmiség- és közösségépítésnek is; szellemi központként működve fórumot biztosít közéleti és társadalmi kérdések megvitatására, például a Bibó Klub révén. Az itt végző hallgatók gyakran a régió közéleti, gazdasági és szakmai elitjének tagjaivá válnak. A térség erős vállalkozásai számára is érték, hogy helyben érhető el a gyakorlatorientált szakértelem, amely hozzájárul a régió versenyképességéhez, a vállalkozásbarát környezet identitásához. Hozzá kell tennem, hogy

Grafika: Hajós-Tar Klaudiva

KAROK A SZÉCHENYI ISTVÁN EGYETEMEN:

- Apócai Csere János Pedagógiai, Humán- és Társadalomtudományi Kar
- Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kar
- Audi Hungaria Járműmérnöki Kar
- Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar
- Építész-, Építő- és Közlekedésmérnöki Kar
- Egészség- és Sporttudományi Kar
- Gépészmérnöki, Informatikai és Villamosmérnöki Kar
- Kautz Gyula Gazdaságtudományi Kar
- Művészeti Kar

nagyobb hatásra törekszünk: a kar a nemzetközi programjai és együttműködései, továbbá a támogató egyetemi vezetés révén kaput nyit a térség számára a globális tudásáramlásba, ösztönözve a nyelvtudást, mobilitást, s a jogi kultúrák közötti párbeszédet. Ennek egyik eszköze a karon működő Német Jogi Centrum, a külsősök előtt nyitott gazdasági jogi szakmai képzéseivel.

- A gyors digitalizáció, a mesterséges intelligencia (MI) kihívásai hogyan alakítják a győri képzés jövőképét?
- A mesterséges intelligencia térnyerése alapvetően átalakítja a jogászhivatás és képzés világát. Az MI jól képes automatizálni olyan feladatokat, mint az adatbázisok kezelése, a precedenskeresés vagy az egyszerű iratok készítése. A győri képzés úgy alkalmazkodik ehhez, hogy a klasszikus tudás mellett digitális és technológiai kompetenciákat is fejleszt. Ilyenek a jog és technológia tárgyak, adatvédelem, az elektronikus eljárások joga, a kiberjog (ezen a téren új mesterképzésünk is indult), az MI etikai kérdései. Az igazgatási képzésekben az e-közigazgatás, digitális ügyintézés területén kell friss ismereteket tanítanunk. Mivel az MI nem képes erkölcsi mérlegelésre, empátiára, értelmezésre, a képzésben hangsúlyosabbá válik a kritikus jogász gondolkodás, a normák alkalmazásának mélyebb értelmezése, az etikai tudatosság fejlesztése. A kar már régebben elkezdte az önművelő járművek fejlesztéséhez való hozzájárulását a jogi kérdések kutatásával. Kutatási profilunk még bővíthet olyan interdiszciplináris területekkel, mint az MI-alapú jogalkalmazás, a jogi algoritmusok elemzése, a digitális bizonyítékok kezelése, a kibertérben jelentkező fenyegetések felismerése-kezelése. A pandémia alatt bevezetett digitális oktatási formák tartósan beépültek az oktatási struktúrába. Ha a klasszikus jogász kompetenciáknak kihívást is jelent, várhatóan a hibrid oktatási modell valóság lesz, ötvözve a személyes jelenlétet a rugalmas, technológia-alapú lehetőségekkel. A cél egy olyan jogászgeneráció kinevelése és folyamatos továbbképzése, amely érti és képes használni a digitális eszközöket, de közben megőrzi a humán jogász gondolkodás és társadalmi felelősségvállalás alapértékeit.

LEGAL EDUCATION IN GYŐR: A SOURCE OF SOCIAL, ECONOMIC, AND INTELLECTUAL STRENGTH

The launch of university-level legal education in Győr in 1995 was made possible by strong regional social demand, broad-based local organizational efforts, financial contributions from the Universitas-Győr Foundation and the city of Győr, and the supportive involvement of the highly respected Faculty of Law and Political Sciences at Eötvös Loránd University (ELTE), with its long-standing academic tradition. Dr. Péter Smuk began his legal studies in Győr in 1997, obtained his PhD there, and later became a professor. Today, he serves as Dean of the Deák Ferenc Faculty of Law and Political Sciences at Széchenyi István University.

TEXT: SZÉCHENYI ALUMNI MAGAZINE

TRANSLATION: ADEL KIVIHARJU-TURI

PHOTO: ANDRÁS ADORJÁN

- How do you, as dean, see in 2025, the path leading up to the first opening ceremony?
- After the political transition, not only did higher education institutions in our country become freer, but so did the working conditions for lawyers, especially for attorneys. The expansion of legal education in Hungary began shortly after the country's political transition. New faculties of law – in Győr, at Pázmány Péter Catholic University (Budapest), in Debrecen, and at Károli Gáspár University – were established through the efforts of distinguished scholars and dedicated institution-builders. In Győr, this initiative was launched through the collaboration of Mihály Bihari, representing Eötvös Loránd University (ELTE), and Tamás Szekeres, from the leadership of Széchenyi István College (SZIF), the predecessor of today's Széchenyi István University. Their joint commitment was supported by significant institutional and financial backing: ELTE provided academic support through an external program, while the city of Győr, its municipal leadership, and the Universitas-Győr Foundation secured the necessary financial resources. At the time, it was evident that SZIF had the capacity to accommodate several hundred additional students, both in terms of classroom space and dormitory facilities, and that the city already possessed a sufficient concentration of legal institutions to support the program's professional infrastructure. The academic ambitions of secondary school graduates interested in social sciences, combined with the strong reputation of the region's high schools, further contributed to the program's viability. In addition, the absence of significant geographic or logistical barriers between faculty, students, and the institutions of nearby cities facilitated the program's development and regional integration. The broader vision behind the Bihari-Szekeres initiative was the eventual establishment of a fully-fledged university in Győr. High-prestige legal education, with strong academic and societal recognition, was seen as a foundational pillar capable of generating further institutional growth and academic value. It is also worth noting that the project required a dedicated organizer to lead its development. The choice was straightforward: Gyula Szalay – later dean of the faculty, a respected county court judge, and lecturer at SZIF – assumed this key role.

- What values and guiding principles did the „Founding Fathers” bring to legal education in Győr?
- Although the founders were not originally from Győr, many of them developed strong personal ties to the city and the region, often demonstrating a kind of local patriotism. Scholars such as Mihály Bihari, István Kukorelli, and Pál Horváth would come to teach in Győr so frequently that it felt as though they were returning home. All of them shared a commitment to supporting the intellectual development of regional communities, and as a student, I could clearly observe this ethos in figures such as Barnabás Lenkovics, Éva Szalai, István Kállay, and others.

»»» In our eyes, this select group of Hungarian legal scholars embodied not only the professional ethos of the legal field but also the high standards associated with its prestige. Their personal connection to Győr was further strengthened by the time they spent here to „clear their heads,” which had a profoundly positive impact on the quality of personal relationships. I recall, for example, Professor Tamás Földesi’s regular swimming sessions, Professor Kállay’s uniquely arranged office, as well as the enthusiasm of István Kukorelli, Vanda Lamm, and others for the fact that every law student here would greet them personally—and that most of us were known to them by name.

Looking back, I believe they consciously embraced their roles as founders. They had faith in the long-term project of establishing a university and a law faculty in Győr, even during periods when internal debates tested the faculty’s development.

– **How did the continuous cooperation between generations of teachers and students contribute to the rapid establishment and growth of legal education in Győr?**

“ A steady supply of well-trained professionals available locally is essential for the functioning of the region’s rule of law, economy, and public life. Graduates of Széchenyi István University typically go on to serve in key institutional roles in the region, working as judges, prosecutors, attorneys, administrative or municipal leaders, and legal-administrative professionals. Our specialized postgraduate programs offer them additional opportunities for professional development. Through our Social Advisory Board, we maintain an ongoing dialogue with the labour market to ensure our programs remain responsive to evolving needs.

– The rapid integration and consolidation of legal education in Győr were supported not only by external professional organizations but primarily by the sustained collaboration between generations of teachers and students. The role-modelling and

mentorship provided by senior academics and practicing legal professionals played a key role in shaping students’ professional socialization. Through the practical knowledge conveyed during their studies – in seminars, moot court competitions,

and other experiential learning formats – students were able to immerse themselves more deeply and rapidly in legal reasoning and professional thinking.

Joint participation by students and faculty in academic conferences, faculty events, and talent development programs – such as the Scientific and Artistic Students’ Association and specialized colleges for advanced studies – contributed to the formation of a cohesive community, the establishment of traditions, and the development of a distinct faculty identity within the Győr law program.

An important factor was that, particularly following the establishment of the independent faculty in 2007, many of the younger faculty members were themselves graduates of the program. These individuals, together with the student body, brought new perspectives and methodological innovations, including the introduction of digital teaching formats and the expansion of international collaborations. This second phase in the development of legal education was framed and validated by the continued support and experience of the older generations.

The alumni network also deserves to be mentioned. The ongoing engagement of former students – through guest lectures, the provision of internship placements, and career guidance – has made a significant contribution to the continuous modernization of the legal education program.

– **What is the significance of strong and successful legal and legal-administrative education in Győr for the region today?**

– A steady supply of well-trained professionals available locally is essential for the functioning of the region’s rule of law, economy, and public life. Graduates of Széchenyi István University typically go on to serve in key institutional roles in the region, working as judges, prosecutors, attorneys, administrative or municipal leaders, and legal-administrative professionals. Our specialized postgraduate programs offer them additional opportunities for professional development. Through our Social Advisory Board, we maintain an ongoing dialogue with the labour market to ensure our programs remain responsive to evolving needs.

Our joint initiatives – such as Legal Awareness preparatory programs for secondary school students and career days

– actively engage institutions across both the city and the county. I firmly believe that the faculty also contributes to the development of the local intellectual and civic community. Acting as a centre of intellectual life, it provides a forum for the discussion of public and societal issues, for example through the Bibó Club. Many of our graduates go on to become members of the region’s political, economic, and professional elite.

The strong presence of practice-oriented expertise available locally also creates value for the region’s leading enterprises, contributing to the region’s competitiveness and to the identity of a business-friendly environment.

It is important to emphasize that we are striving for even greater impact: through its international programs and partnerships, as well as the support of the university leadership, the faculty helps integrate the region into global knowledge networks, promoting language skills, academic and professional mobility, and dialogue between legal cultures. One important instrument of this effort is the German Law Centre, which operates within the faculty and offers specialized training in business law, open also to external participants.

– **How are rapid digitalization and the challenges of artificial intelligence (AI) shaping the future vision of legal education in Győr?**

– The rise of artificial intelligence (AI) is fundamentally transforming both the legal profession and legal education. AI is well-suited to automate tasks such as database management, precedent searches, and the drafting of basic legal documents. In response to these

developments, legal education in Győr is adapting by integrating digital and technological competencies alongside classical legal knowledge. This includes courses on law and technology, data protection, electronic procedural law, cyber law (for which a new master’s program has been launched), and the ethical questions surrounding AI. In public administration programs, up-to-date knowledge is increasingly required in areas such as e-government and digital administration. Since AI is incapable of moral judgment, empathy, or nuanced interpretation, greater emphasis is placed in the curriculum on critical legal thinking, deeper interpretation of legal norms, and the development of ethical awareness. The faculty has also long been contributing to the development of autonomous vehicles by conducting legal research on the regulatory issues involved.

Our research profile may continue to expand into interdisciplinary areas such as AI-based legal decision-making, legal algorithm analysis, digital evidence management, and the detection and handling of cybersecurity threats.

The digital teaching methods introduced during the pandemic have become a permanent part of the educational structure. Although these new models challenge some of the traditional legal competencies, a hybrid educational model is likely to become the norm, combining in-person instruction with flexible, technology-based approaches.

The ultimate goal is to train and continuously develop a generation of legal professionals who are proficient in the use of digital tools while preserving the core values of human legal reasoning and social responsibility. ■

FACULTIES AT SZÉCHENYI ISTVÁN UNIVERSITY:

- Apáczai Csere János Faculty of Pedagogy, Humanities and Social Sciences
- Albert Kázmér Mosonmagyaróvár Faculty
- Audi Hungaria Faculty of Automotive Engineering
- Deák Ferenc Faculty of Law and Political Sciences
- Faculty of Architecture, Civil Engineering and Transportation Engineering
- Faculty of Health and Sports Sciences
- Faculty of Mechanical Engineering, Informatics and Electrical Engineering
- Kautz Gyula Faculty of Economics
- Faculty of Arts

Az élet mindent
elrendez

Szabó-Horváth Vivien Dóra élete jó példa arra, hogy megéri változtatni, s hogy nem kell félni az újtól, a sors adta lehetőségektől. Esetében ráadásul a váltások mellé szinte mindig jött valamiféle nehezítő tényező, hogy az amúgy sem könnyű átmenet még izgalmasabb legyen. Viszont megérte a küzdés, mert úgy érzi, hogy végre a helyére került. Egy kétgyermekes édesanya útja a Széchenyi István Egyetemig, majd onnan az Audi Hungariáig, ahol 12 esztendeje dolgozik – immáron a negyedik szakterületen.

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC

FOTÓ: KÖNCZÖL JÁNOS

Apróként balett, bakfisként Apor

Az óvónéni javaslatára Vivien a győri balettiskolába járt, ám mivel elmondása szerint az a négy év nem igazán volt sikertörténet, ezért az általános iskola felső tagozatát már a Győri Nádorvárosi Ének-zenei Általános Iskolában végezte, ahol a húga is tanult. – A történelmet és informatikát tanító Nagy Anikóra különösen hálás szívvel gondolok vissza, aki osztályfőnökként velünk debütált – és neki is köszönhetően nagyon jó osztállyá kovácsolódtunk. Személyesen pedig azért tartozom neki köszönettel, mert nagyon sokat mesélt az Apor Vilmos Katolikus Iskolaközpontról, amellyel kapcsolatban állt. Ezért amikor a továbbtanulás terén komoly bizonytalanságban voltam, s csak abban voltam biztos, hogy egy erős gimnáziumban szeretném folytatni, miatta is jelöltem meg – a Krúdy-iskola mellett – az Apor-iskolaközpontot, ahova felvételt nyertem. Nagyon jó iskola volt, talán a mai fiataloknak sem ártana ilyen. Szerettem oda járni, a tanárokat is kivétel nélkül kedveltem, de leginkább a matematika és fizika szakos Jócsik Csillát, kinek határozottságáról az iskola berkeiben sokat hallhattunk. Amikor matematika fakultáción hozzá kerültem, izgultam is eléggé. Az első dolgozatom után azonban megdicsért. És ez a néhány szó onnantól végig kísért a hátralévő középiskolai két évemen, de talán nem túlzás, hogy az eddigi életemen. Mindenkinek jól esik a dicséret, mindenben. Nagy impulzust tud adni a folytatáshoz, ahogy például az építő jellegű kritika is.

Az Apor-iskolában szerzett érettségivel Vivien útja a Budapesti Gazdasági Főiskolára vezetett, ahol nemzetközi igazgatás szakon kezdte tanulmányait. – Nagyon menőnek tartottam, hogy

Budapesten tanulok, s a választott szakterületről is úgy gondoltam, hogy a megszerzett tudással jól el tudok majd helyezkedni. Gyorsan rájöttem azonban arra, hogy én egy gomba vagyok, s a gombafonalaim engem Győrhöz kötnek, ahol a családom, a barátaim élnek. Ezért fél év elteltével, 2011 januárjában visszaköltöztem. A diplomás terveimet persze nem adtam fel, így szeptemberben már a Széchenyi István Egyetem hallgatója voltam, méghozzá műszaki menedzser szakon. Nagyon jó döntést hoztam. A műszaki és a gazdasági tárgyakkal sem volt problémám, de az ötödik félévtől választott logisztika szakirány tantárgyait és oktatóit különösen kedveltem. Lazának tűntek, miközben hihetetlen tudással voltak felvértezve. A szállítmányozást tanító Németh Péter nevét külön is megemlíteném. Ahogy azt is, hogy nagyon jó szaktársaim voltak. Röviden összefoglalva: minden klappolt, úgyhogy nagyon jól éreztem magam a győri egyetemen.

Ahonnét út vezetett az Audi Hungariához is.

Mélyvíz az Audiban

– Édesapámtól is sokszor hallottam az Audiról, igaz ő nem munkatársaként, hanem kamionosként fordult meg gyakorta a vállalatnál. Mindezek a mondatok nyomot hagytak bennem, így amikor négy lezárt félév után lehetőségem nyílt bekerülni az Audi Hungariához, azonnal jelentkeztem. 2013 júliusában a készautó kiszállításon kezdtem gyakornokként. Azonnal mélyvízbe kerültem, mivel a területre az új járműgyárba költözés és az egész folyamat kiépítése közben érkeztem. A sok újdonság meg tapasztalása mellett a tevékenység bővülésével együtt járó feladatokkal is találkozhattam, meg néhányszor az

édesapámmal is – teszi hozzá mosolyogva. – Szívesen maradtam volna ezen a területen munkatársként is, erre azonban nem volt lehetőség, ám mivel mindenképpen szerettem volna az Audi-ban maradni, keresni kezdtem egyéb területet. Munkatársként először 2014 decemberében léptem be a vállalat területére. Tettem ezt egy napon a későbbi férjemmel, aki a motorgyártás területén kezdett, most pedig éppen ott dolgozik, ahol én gyakornokoskodtam, azaz a készutó kiszállításon. Én viszont akkor már a lakkozóba igyekeztem, ahol kétéves fix szerződéssel alkalmaztak egy kismama helyére. Bár ez is logisztika, ám nem szállítmányozás, hanem a lakozón belüli logisztikai folyamatok működtetése volt a feladat. Itt is azonnal jött a mélyvíz. Kaptam egy német vezetőt és egy viszonylag rövidebb időszakot arra, hogy betanuljak. Azt halkan teszem hozzá, hogy időközben még államvizgára is készültem. Ezekre a napokra a túlélés időszaként tekintek vissza. 2015 elején végeztem az egyetemen, ami persze könnyebbséget jelentett. Ahogy az is, hogy a munkában egy gyesről visszatérőben lévő kolléganő pár órában segített nekem, ezzel mentőövet dobott számomra, s közben azt éreztem, hogy a hiányzó téglák is fokozatosan a helyükre kerültek. Ezt követően már teljesen minden tekintetben jó volt ott dolgozni, már csak amiatt is, mert a munkából kifolyólag számos területtel kellett kapcsolatban állnom. Őnismertetnek is jó volt, megtanított határozottan lenni, s közben folyamatosan fejlesztett, mivel az egyetemen megszerzett alaptudásra fokozatosan ráépítette a gyakorlati audis speciális ismeretanyagot. Közben azonban vészesen közeledett a kétéves szerződés vége, így aztán Vivien a vállalaton belül elkezdett üres pozíciót keresni. A kísérleti motorgyártó központban (MAC) jól is sikerült az állásinterjúja, ám nem jelentett felvételt, mert megpróbálták az állást házon belül megoldani. Rövid idő múlva azonban érkezett egy újabb telefonhívás, amelyben már azt jelezték: nem kell újabb interjú, ha gondolja, szívesen fogadják. – 2016 októberében az éves leltárral vettem búcsút a lakkozótól, a következő hónap első munkanapja már az MAC-ban telt, ahol egy másik munkakört ajánlottak fel. Akkor nem az alkatrészek követése lett a feladatom, hanem egy olyan feladatkör, amely inkább a korábbi, lakkozási tevékenységemhez hasonlított. A készletekért, a raktárakért és a könyvelésekért feleltem. Ebben azért segített, hogy a járműgyártás oldaláról ez már nem volt ismeretlen, de azért a motorgyártás mégiscsak „más kávéház”. Arról nem is beszélve, hogy amikor ide érkeztem, éppen egy tel-

jes struktúraváltás közepébe csöppentem. Persze, ez sem jelentett problémát, csak egy nem várt plusz kihívást. Két évet ebben a pozícióban is eltöltöttem. Aztán 2018-ban megérkezett az első kislányom...

Ijesztő munkakör

Úgy tervezte, hogy amikor Zente betölti a második életévét, visszatér a munka világába – és természetesen az Audiba. Az élet azonban más forgatókönyvet írt, 2020-ban Zalánna bővült a család. Az elképzelése ezután sem változott: vele is szeretett volna két évig otthon maradni, ám másfél év után csörgött a telefon. Mivel az MAC egyik munkatársa babát várt, a felszabaduló pozícióra szerették volna visszahívni. – Bár kicsit korainak éreztem, megpróbáltam megoldani. A győrzámolyi bölcsődében várólistára kerültünk, Győrben pedig teljesen esélytelenek voltunk, így nem tudtam élni a lehetőséggel. Bő fél év múlva, 2022 nyarán jeleztem a személyügyi referensnek a visszatérési szándékomat, a kísérleti motorgyártó központban azonban nem volt üres álláshely, így ismét kezdettem pozíciót keresni. Négy év kihagyás után pályázgatni, állásinterjúkra járni egy teljesen új helyzetet jelentett, amire szerintem nem lehet felkészülni. Főként úgy, hogy közben már két kisgyerekre is gondolni kell. Két pozíciót ajánlottak fel, az egyiket rögvést úgy vezették fel, hogy ne ijedjek meg az elnevezéstől, s hogy higgyem el, meg fogom tudni oldani. A termékadat menedzsment terület fejlesztőmérnöki munkaköre azért nem csak elsőre, de másodikra is ijesztően hatott. Mégis úgy voltam vele, hogy próbáljuk meg. Furcsa volt az is, hogy az interjú online zajlott. A Covid előtt minden ilyen személyesen zajlott, s nekem ez is nagyon új volt. Éppen a Balatonon nyaraltunk, amikor az első egyeztető beszélgetés történt, s közben a fiúk javában strandoltak. Nem tagadom, nagyon izgultam, de utólag ez esetben is kiderült, hogy feleslegesen. Pár napon belül jött a pozitív visszajelzés, így a beütemezett másik állásinterjúra már nem is volt szükség.

A termékadat menedzsment tevékenységéről a szakembereik azt vallják, hogy ez a műszaki fejlesztés termékinformáció-áramlásának alfája és ómegája. Az alkatrészek információáramlása, a változások nyomon követése és a műszaki rajzok ellenőrzése mind olyan feladat, amelynek eredménye az a darabjegyzék, amiből a vállalat és az egész konszern építkezik. A darabjegyzék alapján történik az alkatrészek beszerzése, a logisztika az alapján diszponál és a gyártás is

arra alapozva történik. Az adatbeli pontatlanság autógyárakat is képes megállítani. – Elsőre ez is elég ijesztőnek tűnt, ahogy az is, hogy a logisztika gyakorlatilag abban ki is merül, hogy alkatrészszámokkal dolgozom. Az viszont megnyugtatóan hatott, hogy itt csapatmunka folyik, azaz nem vagyok egyedül, többen is ugyanazt csináljuk és mindenki segítőkész. Ez a betanításomban is tetten érhető volt. Amelyben az volt az érdekes, hogy előttem az összes munkatárs Ingolstadtban tanulta be a teendőit, én viszont afféle prototípusként az első győri betanítás alánya voltam. Azzal, hogy mindenki (is) foglalkozott velem, valamennyi munkatársam szemléletét és hozzáállását magamévá tudtam tenni, kialakítva a sajátomat. Utánam két hónappal, decemberben több új munkatárs is érkezett, onnantól cso-

temen a mesterképzést is abszolváltam, ellátási menedzsment szakon. Ebből az időszakból a tanárok közül Nagy Zoltán nevét emelném ki, aki a szakdolgozatom konzulense is volt. Ahogy azt is kiemelném, hogy az első gyermekemmel voltam áldott állapotban, amikor előadásokra jártam. Utólag persze már annak is megvolt a szépsége, amikor a hormonoktól túlfűtött anyuka, alváshiánytól szenvedve éli meg a vizsgaidőszakot. Nekem mindig kell valami, ami megnehezíti az élettemet – neveti el magát ismét. – Az élet úgyis segít és mindent elrendez. Akkor sokat segített a férjem és a család, de még a fiam is jó alvóvá vált. Kicsit már hiányzik is az egyetem. Egy jó ideje azon gondolkodom, hogy folytatni kellene a tanulmányaimat. El tudnék képzelni egy doktori képzést...

Vivien példája ráerősít arra, hogy nem kell félni a változástól és a bizonytalantól, s néha tényleg nem árt új utakat keresni, mert csakis így találhatunk rá arra a helyre, ahol majd a legjobban érezzük magunkat. – Minden megtanulható, csak akarat és kitartás kell hozzá. Az Audi Hungaria ráadásul olyan terep, ahol vállalaton belül tudsz munkahelyet váltani, kisebb kockázattal, nagyobb támogatással.

portos betanítás zajlott, amit ugyancsak nagyon élveztem. A betanításom sikerét jól jelzi, hogy egy év múlva már én is betaníthattam. Eleinte 6 órában foglalkoztatták, mert a vezetője úgy vélte: ez Vivien és a vállalat érdeke is. – Örülök, hogy meggyőztek erről, mert abban a 6 órában tényleg csak az audis feladataimra koncentráltam, ami elengedhetetlen, mivel ehhez a munkához maximális odafigyelés szükséges. S közben a lelki békém is megvolt, mert tudtam, hogy a gyerekekre is bőven marad időm. Idővel aztán már 7 órában dolgoztam, majd jöhetett a napi 8, ezt is fokozatosan építették fel, ahogy engem is. Nagyon hamar megéreztem, hogy minden tekintetben jó – de fogalmazhatok úgy is, hogy a legjobb – helyen vagyok. A munkatársi közeg mellett a munka is remek. Mindig jönnek új témák, új kérdések, ez egyszerűen megunhatatlan. Ahogy a tanulás is.

Tanulni, tanulni, tanulni

Azt is mondhatjuk, hogy Vivien hobbjája a tanulás. Miközben a fiúk aludtak, angolt és németet tanult. A maximalizmus jegyében mindig jó jegyeket akart, meg sikeres zárthelyiket, amelyekkel vizsgákat is ki lehetett váltani. – A győri egye-

Vivien példája ráerősít arra, hogy nem kell félni a változástól és a bizonytalantól, s néha tényleg nem árt új utakat keresni, mert csakis így találhatunk rá arra a helyre, ahol majd a legjobban érezzük magunkat. – Minden megtanulható, csak akarat és kitartás kell hozzá. Az Audi Hungaria ráadásul olyan terep, ahol vállalaton belül tudsz munkahelyet váltani, kisebb kockázattal, nagyobb támogatással. A közelmúltban a szabadidőmben is váltottam. Futni kezdtem. Jelenleg félmaratonra készülök. Őszre talán összejön. Aztán akár a maraton is bennem lehet. Nincs olyan, hogy lehetetlen...

Már a tanulmányi versenyeken is kitűntek

AKIKNEK A LEHETETLEN SEM LEHETETLEN

Ez a kettős interjú nem készülhetett volna el, ha a szerző nem kap meghívást az Audi Hungaria Technikai szolgáltatások (PT) területének szakmai napjára. Nem sokkal azután érkeztünk, hogy Michael Breme igazgatósági elnök és Peter Will motorgyártásért felelős igazgatósági tag is ellátogatott a rendezvényre, amely nagy érdeklődés, tartalmas szakmai előadások és érdekes kérdések mentén zajlott le. Hegedüs Marcell, a PT motorgyártás területének szegmensvezetői asszisztense, a szakmai nap szervezőjeként foglalta össze, hogy miért is tartották fontosnak egy ilyen esemény megrendezését. Borsodi Ádám, a forgácsoló műhely támogató mérnöke pedig – hangjában nem kis büszkeséggel – arról beszélt, hogy az utóbbi években technikában és tudásban is milyen fejlődésen ment át az általa képviselt, egyedi alkatrészgyártásra fókuszáló terület, ahol a lehetetlent azonnal megoldják, a csodára azonban egy kicsit várni kell. A két fiatal szakemberre azonban nem kellett várni, pontosan érkeztek a Menedzsment Kampuszhoz, a megbeszélt interjúra. A hely ismerős volt számukra, hiszen mindketten a Széchenyi István Egyetemen diplomáztak.

SZÖVEG: **BAUDENTISZTL FERENC**

FORDÍTÁS: **CHRISTOPH RIETHER**

FOTÓ: **NÉMETH NORBERT**

– **Mit érdemes tudni a gyermekkorokról? Hova jártatok iskolába?**

– **Borsodi Ádám:** Csornán születtem 1993-ban, a gyermekkoromat azonban már Győrött töltöttem. Tanulmányaimat a Jókai Mór Általános Iskolában kezdtem, majd a Lukács Sándor Jár-műipari és Gépészeti Technikumban folytattam, ahol gépi forgácsológként végeztem. A középiskola egy vágy vezérelte választás volt, mivel az ismeretségi körünkben többször is láttam forgácsolást, amely már látványában is megfogott. Az pedig mindennél jobban tetszett, hogy egy darab vasból ily módon mi mindent lehet készíteni. A szakképzés vége felé gyakorlati helyet kellett választani. Az Audi Hungariához pályáztam, méghozzá sikeresen, így forgácsoló tanulóként ott gyarapíthattam

gyakorlati tudásomat. Úgy tűnt, hogy látnak bennem fantáziát, ezért állást ajánlottak, amit boldogan elfogadtam. Munkavállalóként 2012-ben az épülő lakkozó üzembe vettek fel, karbantartónak. Másfél év elteltével átkerültem a jelenlegi helyemre, a központi karbantartás forgácsoló műhelyébe, mint forgácsoló alkatrészgyártó.

– **Hegedüs Marcell:** Győrött születtem 2000-ben, családuk pedig Győrújbaráton élt. Innen jártam be – húgommal együtt – az Öveges Kálmán Gyakorló Általános Iskolába. Nagymamánk a Szent István úton lakik, így az iskolából rendszerint hozzá sétáltunk át a napközit követően. Később aztán még több időt töltöttem egy Szent István úti épületben, de az már a Jedlik Ányos Gépipari és Informatikai Technikum volt. Már

gyerekként is nagyon szívesen bütyköltem, minden játékautómat szétszereltem, szóval műszaki érdeklődésnek nem voltam híján. Ráadásul nagypapámtól, Hegedüs Tibortól – aki nem melleleg hajdanán a Jedlik-iskola forgácsoló tanára volt – kaptam egy általa esztergált sakkbábut, amit azóta is nagy becsben tartok. Édesapám szintén a Jedlikben végzett, s végeredményben maradt is a szakmájánál, mivel csavarozástechnikával és egyedi alkatrészgyártással kapcsolatos vállalkozást üzemeltet. Másik nagyapám gépészmérnökként 40 évig dolgozott a Rába Magyar Vagon- és Gépgyárban. Így tehát a családi hagyomány is ráerősített a műszaki beállítottság mentén folytatott tanulmányaimra. S mivel a diploma megszerzése mindig is alapvető cél volt számomra, a Jedlik

ehhez remek ugródeszkának bizonyult. Az érettségi megszerzését követően maradtam még egy évet, így gépgyártástechnológiai technikus szakképesítést is szereztem, ám ez még mindig nem volt elég a Jedlikből. Már az egyetemre jártunk, amikor a két legjobb barátommal esti tagozaton a CNC-gépkezelői képzést is elvégeztük.

– **A Széchenyi István Egyetem magától értetődő választás volt?**

– **Hegedüs Marcell:** Semmiképpen sem szerettem volna elmenni Győrből, a már említett két barátommal egyértelműen a Széchenyi-egyetem és a gépészmérnöki szak mellett köteleztük el magunkat. 2019-ben az OSZTV-re (Országos Szakmai Tanulmányi Verseny) is együtt készültünk, kölcsönösen ösztönöztük és bátorítottuk egymást. Büszkeséggel töltött el, hogy a versenyen országos második helyezést értem el, ami ráadásul a

felvételi pontszámaimba is beleszámlított. A győri egyetemről egyébként nem csupán a korábbi jedlikesektől hallottam jókat, hanem édesanyámtól, Mészáros Nórátl is, aki az egyetem pályázati igazgatóságát vezeti.

– **Borsodi Ádám:** Nálam is egyértelműen a győri egyetem volt a cél, csak jóval hosszabb úton jutottam el ideig. Az édesapám, Borsodi László közlekedésmérnökként, míg Balázs bátyám mérnök-informatikusként végzett a Széchenyin, ahol tavaly – Marcellhez hasonlóan én is – gépgyártástechnológiai szakirányban szereztem gépészmérnöki diplomát. Az előttem szólóhoz abban is csatlakoznék, hogy audis tanulóként én ugyancsak második helyezést értem el országos tanulmányi versenyen. Azzal, hogy a forgácsoló szakma kiváló tanuló közé bekerültem, a vállalat ingolstadti kiküldetéssel jutalmazott. Eredetileg egy (vándor)évet tölthettem volna az anya-

vállalatnál, ám ebből végeredményben négy lett. Az első fél évben a szereldeből dolgoztam két műszakban, majd megkérdeztem: nem mehetnék-e olyan területre, ahol forgácsolással foglalkozhatok. Átkerültem az oktatóközpontba, ahol forgácsológként alkatrészeket gyártottam. Felfigyeltek arra, ahogy dolgoztam, s felmerült bennük, hogy ezt akár oktathatnám is. Egy szakoktató mellett tevékenykedve és a szükséges német mestervizsga letétele után taníthattam az Audi AG-nél duális képzésben forgácsoló szakmát tanuló diákokat. Idővel a német nyelvvel is megbarátkoztam, ezzel kapcsolatosan is mindenki segítőkész volt. Ha egy szakkifejezést kijavítottak, az, mint a szög, belém állt. Soha nem fogom elfelejteni. Ahogy a kinti négy évet sem, amely után 2019-ben tértem vissza az Audi Hungariához. Ugyanoda, a forgácsoló műhelybe, ahonnan távoztam, ám mégsem ugyanúgy. >>>

»»» Az oktatási tapasztalattal felvértezve tűztem ki magam elé a fejlődést és a továbblépést, amelynek záloga az egyetem volt. Első lépésként levelezőn érettségit szereztem az egykori Krúdy-iskolában (ma már Baksa Kálmán Két Tanítási Nyelvű Gimnázium), amely munka mellett elég „sportos” volt. A felsőoktatási tanulmányok elkezdése érdekében muszáj volt 25 évesen újra napi szinten tanulnom, még olyan tantárgyakat is, amelyek nem tartoztak a kedvenceim közé.

– **Oktatóként kik tartoztak a kedvenceitek közé?**

– **Borsodi Ádám:** A Lukács-iskolából a forgácsolást oktató szaktanár, aki a számomra eleve érdekes tananyagot hihetetlen elánnal adta elő. Szabó István nevét azért is kiemelem, mert kiváló szakember lévén remekül készített fel a versenyekre. Az egyetemről pedig természetesen Szalai Szabolcsot említem, aki a számos érdekes műszaki tárgyat érthetően oktatja és a vizsgákon korrekten követel.

– **Hegedüs Marcell:** Csatlakozom Ádámhoz, nálam is Szalai Szabolcs a favorit. Remekül ért az emberekhez, közvetlen a stílusa és remek a kommunikációs képessége. Az órákon kívül is lehetett vele beszélni, a legtöbb tanárhoz képest teljesen másként áll a hallgatókhoz. A Jedlikből én is a felkészítő tanáromat emelném ki. Tihanyi Györgytől szakmailag kérdezhettünk bármit, mindenre tudta a választ.

– **Marcell, az esetedben hogyan és mikor jött képbe az Audi Hungaria?**

– **Hegedüs Marcell:** Bevallom, eleinte tudatosan el akartam kerülni, mert nem nagyon tudtam magam elképzelni egy multinál. A szüleim azonban arra bíztattak, hogy próbáljam meg, s lassacskán engem is kíváncsivá tett, hogy milyen lehet az Audin belüli élet, így 2022 februárjában a négykarikás cégnél kezdtem meg a kötelező szakmai gyakorlatomat. A szerszámgárban dolgoztam, ahol robotszimulációkat végeztünk és 3D modellezéssel foglalkoztunk. Fél év elteltével állást kínáltak, amit örömmel elfogadtam. Így, miközben az egyetemen az utolsó félévemet töltöttem

Hegedüs Marcell

és az államvizsgára készültem, robotszimulációs mérnökként dolgoztam a szerszámgárban. Határozott idejű szerződésemm volt, melyet sajnos nem tudtak meghosszabbítani, így mennem kellett, s viszonylag gyorsan új helyet kellett találnom magamnak a vállalatban belül. Ekkor kerültem a jelenlegi helyemre, a központi karbantartás területére, 2023 őszén. A felvételi elbeszélgetésen látták bennem a potenciált, így projektkoordinátori szerepre vettek fel, majd többszöri felkérésre elfogadtam a szegmensvezető-asszisztens pozíciót. Sokat vacilláltam, mire igent mondtam, mivel tudtam, hogy ez a feladat túlmutat az eddig megszokotton, hiszen kellően szerteágazó és nagy felelősséggel jár. Végül belevágtunk és azóta is sikeresen működik a közös munka.

– **Mit adott számotokra a győri egyetem?**

– **Hegedüs Marcell:** Nekem elsősorban szemléletet. Reményeim szerint hamarosan egy újabb diplomát szerzek, ugyanis 2023-ban executive MBA menedzseri tanulmányokba kezdtem, me-

lyek hozzájárulnak ahhoz, hogy az Audinál a jövőben vezetői pályára léphessek. A szakdolgozatomat már leadtam, már csak a védés van hátra. A Cápák között című RTL-műsorban hallottam először a talaj nélküli földművelésről. A hidropónikus növénytermesztés egy olyan módszer, amelyben a növényeket nem talajban, hanem tápanyagokban gazdag vízzoldatban termesztik. Nos, én ezt alapul véve vizsgáltam azt, hogy vajon gazdaságos-e a jövő farmja egy vállalkozás formájában – amit ki tudja, talán egyszer meg is valósítok. Az alapképzésem során sem egy megszokott témát választottam a diplomamunkám alapjául. Mivel akkoriban abban láttam vállalkozói fantáziát, a 3D nyomtatás segítségével történő ékszerkészítésről írtam.

– **Borsodi Ádám:** Az egyedi alkatrészgártás változatos terület, annak minden műszaki vetületében segítettek az egyetemi tanulmányok. Legyen szó például 3D tervezésekről, anyagvizsgálatokról, hőkezelési eljárásokról. Az egyetemi tudás kellett a technológiai sorrend meghatározásához, hogy az alkatrészek a kívánt igénybevételeknek megfelelje-

nek. A diplomamunkámban egy olyan kivágószerszámról írtam, amely ötletemként az Audiban meg is valósult.

– **Hogy látjátok magatokat 5–10 év múlva?**

– **Hegedüs Marcell:** Szeretnék az Audiban maradva fejlődni és tovább lépni. Jó lenne 5 éven belül külföldi kiküldetésben részt venni, új tapasztalatokat szerezni, egy más kultúrát és szemléletmódot megismerni – a konzernen belül jelenleg Kína felé húz a szívem. Hosszabb távon pedig szeretnék vezető szerepet betölteni a vállalatnál. Sokat gondolkozom doktori képzésen is, amit ugyebár meg kellene előznie egy mesterképzésnek...

– **Borsodi Ádám:** Korábban voltak olyan ambícióim, hogy érdemes lenne vezetői pálya felé orientálódni, ám most nagyon szeretem azt, amit csinálok. Egy esetleges menedzseri feladatkör kapcsán félnék a műszaki énem háttérbe szorulásától. Marcellhez hasonlóan azt mondhatom, hogy talán még én sem zártam le a kapcsolatot a győri egyetemmel...

Auszeichnungen bei akademischen Wettbewerben

FÜR DIE AUCH DAS UNMÖGLICHE MÖGLICH IST

Dieses Doppelinterview wäre nicht möglich gewesen, wäre der Autor nicht zum Fachtag der Technischen Dienste (PT) von Audi Hungaria eingeladen worden. Wir trafen ein, kurz nachdem auch Vorstandschef Michael Breme und Peter Will, Vorstand Produktion Antriebe, an der Veranstaltung teilgenommen hatten, die von großem Interesse, fachlichen Vorträgen und interessanten Fragen begleitet wurde. Marcell Hegedüs fasste zusammen, warum es wichtig war, eine solche Veranstaltung zu organisieren. Und Ingenieur Adam Borsodi aus der Zerspanungswerkstatt spricht mit reichlich Stolz in der Stimme über die Fortschritte in Technik und Know-how, die in den letzten Jahren in seinem Bereich erzielt wurden. Einem Bereich, der auf die Herstellung spezieller Komponenten fokussiert ist – wo Unmögliches sofort erledigt wird, Wunder jedoch etwas länger dauern. Die jungen Fachkräfte ließen nicht auf sich warten und kamen pünktlich zum vereinbarten Interview auf dem Management Campus. Der Ort war ihnen vertraut, schließlich hatten beide ihren Abschluss an der Széchenyi István Universität gemacht.

TEXT: FERENC BAUDENTISZTL

ÜBERSETZUNG: CHRISTOPH RIETHER

FOTO: NORBERT NÉMETH

– **Was gibt es über Ihre Kindheit zu wissen, wo sind Sie zur Schule gegangen?**

– **Ádám Borsodi:** Ich bin 1993 in Csorna geboren, habe meine Kindheit aber schon in Győr verbracht. Ich besuchte zunächst die Grund- und Hauptschule Jókai Mór und anschließend die Lukács-Sándor-Fachschule für Fahrzeug- und Maschinenbau, wo ich meinen Abschluss als Maschinenschlosser machte. Die Wahl der Schule war eine Wunschentscheidung, da ich in unserem Bekann-

tenkreis schon öfters eine Zerspanung gesehen hatte, die mich allein durch den Anblick faszinierte. Was man damit aus einem Stück Eisen machen konnte, war etwas, was mir über alles gefiel. Gegen Ende meiner Lehrzeit musste ich mich für einen Praktikumsplatz entscheiden. Ich bewarb mich erfolgreich bei Audi Hungaria und konnte dort meine praktischen Fähigkeiten als Zerspanungsmechaniker ausbauen. Man sah wohl Potenzial in mir und bot mir eine Stelle an, die ich gerne annahm. 2012 wurde ich als Instandhalter in der Lackiererei eingestellt, die gerade aufgebaut wurde. Nach anderthalb Jahren kam ich zu meinem jetzigen Arbeitsplatz als Zerspanungsteilehersteller in der zentralen Instandhaltung.

»»» – **Marcell Hegedüs:** Ich wurde im Jahr 2000 in Győr geboren, unsere Familie lebte aber in Győrújbarát, von dort aus ging ich – zusammen mit meiner Schwester – in die Öveges Kálmán-Grundschule. Unsere Großmutter wohnt in der Szent István Straße, nach der Schule gingen wir regelmäßig zu Fuß zu ihrem Haus. Später verbrachte ich mehr Zeit in einem Gebäude in der Szent István Straße, doch war dies schon die Technische Schule für Maschinenbau und Informationstechnologie Jedlik Ányos. Schon als Kind habe ich gerne gebastelt und alle meine Spielzeugautos zerlegt, das heißt, es mangelte mir nicht an technischem Interesse. Außerdem schenkte mir mein Großvater, Tibor Hegedüs – der übrigens seinerzeit Zerspanungslehrer an der Jedlik-Schule war – eine von ihm gedrechselte Schachfigur, die ich seither wie einen Schatz hüte. Auch mein Vater absolvierte die Jedlik-Schule und blieb schließlich bei seinem Fach, da er ein Unternehmen für Verschraubungstechnik und Spezialteilefertigung leitete. Mein anderer Großvater arbeitete 40 Jahre lang als Maschinenbauingenieur in der Ungarischen Waggon- und Maschinenfabrik Rába. So hat also auch die Familientradition die technische Ausrichtung meines Studiums verstärkt. Und da ich immer das grundlegende Ziel hatte, ein Diplom zu machen, erwies sich die Jedlik-Schule als großartiges Sprungbrett dafür. Nach dem Abitur habe ich noch ein Jahr drangehängt und eine Ausbildung zum Maschinenbautechniker gemacht, aber damit noch nicht genug von Jedlik: Wir waren schon an der Uni, als meine beiden besten Freunde und ich abends noch eine Ausbildung zum CNC-Maschinenführer machten.

– War die Széchenyi István Universität eine selbstverständliche Wahl?

– **Marcell Hegedüs:** Ich wollte auf gar keinen Fall weg von Győr, mit meinen bereits erwähnten Freunden haben wir uns natürlich an der Széchenyi-Universität in Maschinenbau eingeschrieben. Im Jahr 2019 haben wir uns auch gemeinsam auf den QSZTV (Landeswettbewerb für Fachliche Studien) vorbereitet, uns gegenseitig ermutigt und gepusht. Ich war stolz darauf, dass ich bei dem Wettbewerb den zweiten Platz belegte, was mir für die Aufnahmeprüfung angerechnet wurde. Ich hatte nicht nur von den ehemaligen Jedlik-Schülern, sondern auch von meiner Mutter, Nóra Mészáros, die die Ausschreibungsdirektion der Universität leitet, viel Gutes über die Győrer Universität gehört. .

– **Ádám Borsodi:** Auch für mich war die Universität Győr ein klares Ziel, doch war der Weg dorthin viel weiter. Mein Vater, László Borsodi, machte seinen Abschluss als Verkehrsingenieur, mein Bruder Balázs als IT-Ingenieur an der Széchenyi, wo ich letztes Jahr – wie Marcell – meinen Abschluss in Maschinenbau gemacht habe. Ich will mich Marcell anschließen, auch ich habe als Audi-Student den zweiten Platz in einem landesweiten akademischen Wettbewerb belegt. Das Unternehmen belohnte mich mit einer Entsendung nach Ingolstadt, weil ich einer der besten Studenten im Bereich Zerspanung war. Ursprünglich sollte ich ein (Wander-)Jahr in der Zentrale verbringen, aber es wurden schließlich vier. In den ersten sechs Monaten arbeitete ich im Zweischichtbetrieb in der Montageabteilung, dann fragte ich, ob ich nicht in einen Bereich wechseln könnte, wo ich mich mit Zerspanung beschäftigen könnte. Ich wechselte ins Ausbildungszentrum, wo ich als Zerspanungsmechaniker Teile herstellte. Dort wurde man darauf aufmerksam, wie ich arbeitete und man dachte, ich könnte das Fach unterrichten. An der Seite eines Berufsschullehrers und nach bestandener deutscher Meisterprüfung konnte ich bei der Audi AG Azubis in der dualen Ausbildung in

Zerspanung unterrichten. Mit der Zeit freundete ich mich auch mit der deutschen Sprache an, dabei waren alle sehr hilfsbereit. Wenn ein Fachbegriff korrigiert wurde, saß er wie ein Nagel in mir. Das werde ich nie vergessen. Genauso wenig wie die vier Jahre, die ich in Deutschland verbracht habe und nach denen ich 2019 zu Audi Hungaria zurückgekehrt bin. An denselben Ort, in die Zerspanungswerkstatt, von der ich wegging, doch heute war es anders: Ausgerüstet mit der Bildungserfahrung wollte ich vorankommen, mich weiterentwickeln und die Universität war der Schlüssel dazu. Als erstes machte ich das Abitur im Fernstudium an der damaligen Krúdy-Schule (heute Zweisprachiges Gymnasium Baksa Kálmán) nach, was neben meiner Arbeit recht „sportlich“ war. Um ein Hochschulstudium beginnen zu können, musste ich mit 25 wieder täglich lernen, auch in Fächern, die nicht gerade zu meinen Favoriten gehörten.

– Wer waren Ihre Favoriten unter den Lehrern und Dozenten?

– **Ádám Borsodi:** Der Fachlehrer für Zerspanungstechnik in der Lukács-Schule, der den ohnehin interessanten Stoff mit unglaublicher Begeisterung präsentierte. Ich möchte auch István Szabó erwähnen, weil er ein ausgezeichnete Fachmann war und mich sehr gut auf die Wettbewerbe vorbereitet hat. Und an der Universität natürlich Szabolcs Szalai, der die vielen interessanten technischen Fächer klar und verständlich unterrichtet und bei den Prüfungen korrekte Anforderungen stellt.

– **Marcell Hegedüs:** Ich stimme Ádám zu, auch für mich ist Szabolcs Szalai der Favorit. Er hat eine großartige Art mit Menschen umzugehen, einen direkten Stil und ausgezeichnete Kommunikationsfähigkeiten. Man konnte sich mit ihm auch außerhalb des Unterrichts unterhalten, er hat eine ganz andere Einstellung zu den Studierenden als die meisten Dozenten. Ich würde auch meinen Vorbereitungslehrer aus dem Jedlik hervorheben. Wir konnten György Tihanyi fachlich alles fragen, er wusste auf alles eine Antwort.

– Marcell, wie und wann ist Audi Hungaria bei Ihnen ins Spiel gekommen?

– **Marcell Hegedüs:** Ich muss zugeben, dass ich zuerst einen Bogen um Audi machen wollte, weil ich mir nicht vorstellen konnte, für einen multinationalen Konzern zu arbeiten. Aber meine Eltern ermutigten mich, es zu probieren und allmählich wurde ich neugierig, wie das Leben bei Audi aussehen könnte, und so begann ich im Februar 2022 mein Pflichtpraktikum beim Unternehmen mit den vier Ringen. Ich habe im Werkzeugbau gearbeitet, wo wir Robotersimulationen und 3D-Modellierungen ausgeführt haben. Nach sechs Monaten wurde mir eine Stelle angeboten, die ich annahm. Während ich also mein letztes Semester an der Universität absolvierte und mich auf meine Diplomprüfungen vorbereitete, arbeitete ich schon als Robotersimulationsingenieur im Werkzeugbau. Ich hatte einen befristeten Vertrag, der leider nicht verlängert werden konnte. Dann musste ich gehen und schnell eine neue Stelle im Unternehmen finden. So bin ich im Herbst 2023 zu meiner jetzigen Position in der zentralen Instandhaltung gekommen. Beim Vorstellungsgespräch sahen sie Potenzial in mir und stellten mich als Projektkoordinator ein. Nachdem ich mehrfach angefragt wurde, nahm ich die Stelle als stellvertretender Segmentleiter an. Ich habe lange gezögert, bevor ich zugesagt habe, denn ich wusste, dass diese Aufgabe mehr bedeutet, als das, was ich je zuvor gemacht hatte, dass sie sehr komplex ist und viel Verantwortung mit sich bringt. Schließlich stieg ich ein und seither arbeiten wir erfolgreich zusammen.

Fotó: Audi Hungaria

– Was hat Ihnen die Győrer Uni mitgegeben?

– **Marcell Hegedüs:** Mir in erster Linie die Einstellung. Und hoffentlich bald ein weiterer Abschluss: 2023 habe ich nämlich ein Studium zum Executive MBA in Management begonnen, das dazu beiträgt, dass ich bei Audi die Managerlaufbahn einschlagen kann. Meine Diplomarbeit habe ich bereits eingereicht, ich muss sie nur noch verteidigen. Von der bodenlosen Landwirtschaft habe ich zum ersten Mal in der RTL-Sendung „Unter Haien“ gehört. Hydroponische Landwirtschaft ist eine Methode, bei der Pflanzen nicht in der Erde, sondern in einer nährstoffreichen Wasserlösung wachsen. Ich habe das als Ausgangspunkt genommen, um zu untersuchen, ob dies für die Farm der Zukunft wirtschaftlich ist – und wer weiß, vielleicht setze ich das auch einmal um. Schon im Bachelor-Studium habe ich kein bekanntes Thema als Grundlage für meine Diplomarbeit gewählt. Weil ich damals ein unternehmerisches Potenzial darin sah, schrieb ich über die Herstellung von Schmuck mittels 3D-Druck.

– **Ádám Borsodi:** Die Herstellung spezieller Komponenten ist ein vielfältiges Gebiet und das Universitätsstudium hat in allen technischen Aspekten dabei geholfen. Von den 3D-Planungen über die Materialprüfungen bis hin zu den Wärmebehandlungsverfahren.

Das akademische Wissen war notwendig, um den technologischen Ablauf zu bestimmen, damit die Teile den geforderten Belastungen entsprechen. In meiner Diplomarbeit habe ich über ein Schneidewerkzeug geschrieben, das als meine Idee bei Audi umgesetzt wurde.

– Wo sehen Sie sich in 5-10 Jahren?

– **Marcell Hegedüs:** Ich möchte bei Audi bleiben, mich weiter entwickeln und vorwärts kommen. Es wäre schön, in 10 Jahren ins Ausland zu gehen, eine weitere Fremdsprache und eine andere Kultur kennenzulernen. Mein Herz innerhalb des Konzerns schlägt derzeit für China. Auf lange Sicht möchte ich eine Manager-Aufgabe bei Audi übernehmen. Ich denke auch viel über einen Dokortitel nach, dem natürlich erst ein Master vorausgehen müsste...

– **Ádám Borsodi:** Früher hatte ich Ambitionen, eine Laufbahn im Management anzustreben, doch jetzt liebe ich das, was ich aktuell mache. In einer möglichen Führungsposition hätte ich die Befürchtung, dass die technische Seite in den Hintergrund tritt. Wie Marcell kann ich sagen, dass ich den Kontakt zur Universität Győr vielleicht noch nicht beendet habe... ♥

ESG

A tavasbarlang városában született, majd „hazatért” az Alföldre, 13 éve azonban már a kisebb magyar síkság központjában él, amelyet négy folyó is érint. Köztük a Rába, amely esetünkben riportalanyunk munkahelyét is megnevezi. Dr. Buday Zsolt életútja a zenével kezdődött, majd jogi pályán folytatódott, annak is környezetvédelmi vetületével. Egy rövid rendvédelmi igazgatási kitérő irányította a figyelmét pár éve az ESG – és a Széchenyi István Egyetem – irányába, amelynek köszönhetően régi-új hivatásra is talált. A körút közben Tapolcától Győrig tartott, ahol a családjával otthon érzi magát.

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC

FOTÓ: DR. BUDAY ZSOLT ARCHÍVUMA, KÖNCZÖL JÁNOS

Körút a környezet
védelme jegyében

Zene önként és dalolva

Buday Zsolt 1984-ben született a tavasbarlangjáról ismert Tapolcán, ahol a középiskolás évek végéig maradt. A Bárdos Lajos Általános Iskolából vezetett útja a Batsányi János Gimnáziumba. Sokáig nem tudta eldönteni, hogy mivel is szeretne majd felnőttként foglalkozni. A zenét először szülői hatásra, majd pedig saját akaratából választotta. – Édesapámnak a fiatalabb éveire és a katonaidejéhez köthetően volt egy rockbandája, ám nem ezért szereték volna, hogy a Bárdosba menjek. Egyszerűen a zenei tagozat volt a megoldás arra, hogy ne a körzetes általános iskolába kelljen járnom. Mindezenesetre zenei tagozatos diákként végeztem el az általános iskolát, az énekkar tagjaként. Az iskola igazi „versenyistálló” volt a maga nemében. Az énekkara országos gyermekkórus-versenyeket nyert, ám ezekből a fellépésekből én rendszerint kimaradtam. Őszintén megvallva, talán valóban nem nekem volt a legszebb hangom a kórusban. A zenét ebben a „kötelező” formában nem éreztem a magaménak, de a nyolc osztályt zenei tagozaton fejeztem be. Utólag jöttem rá, hogy mennyi mindent köszönhetek az általános iskolai éveknél. A zene mögött ugyanis nagyon komoly logika rejtőzik, szinte észrevétlenül megtanít a fegyelmezettségre és a pontosságra, amely azóta is az erőnyeim közé tartozik. Ezzel együtt meglepő volt azt hallani, hogy a folytatásban önszántából választotta a zenét. – A gimnáziumnak volt egy musical stúdiója, amely többek között a Jézus Krisztus szuperasztár és az István, a király rockoperákkal is fellépett. Valójában fogalmam sincs, hogy keveredtem oda, de szerencsére itt sem én voltam a

reflektorfényben. Erdélybe, Tusnádfürdőre is eljutottunk, ahol a nyári szabadegyetem és diáktábor vendégei előtt mutatkozhattunk be. Az előadást ugyan nem, de fejedelmünket Istvánt, szó szerint a vállamon vittem – mesélte mosolyogva Zsolt, aki a stúdió egyik hírességére is felhívta a figyelmet. – Körünkől nőtte ki magát Tóth Vera, aki az első Megasztárrá vált. Mivel a Tóth családdal baráti viszonyt ápoltunk, a szüleimmel többször elkísértük a TV2 tehetségkutató műsorába, ahol kiszurkoltuk a győzelmét. A két család együtt járt autóversenyekre, így például Verával mindketten ott voltunk a nyírádi rallycross születésénél a nyolcvanas években. Visszakanyarodva a gimnáziumra, nagyon szerencsésnek érezhettem magam, mert nagyon sok jó tanár nemcsak oktatott, hanem nevelt is minket. Külön is kiemelném Barcza Tiborné osztályfőnökünket, aki azon túl, hogy a magyar nyelvet és irodalmat szívvel-lélekkel oktatta, ennél jóval többet adott. Saci néni nem „csak” egy magyar tanár volt. Nem túlzás, hogy anyánk helyett anyánk volt, aki példát mutatott nekünk, s közben segített a tinédzser dolgok megoldásában is. Megtanította, hogyan kell kiállni mások elé. Megtanította, hogyan mutassuk meg, amit tudunk, s miként leplezzük, amit nem. Mindezt elég sokat kama-toztattam később a jogi egyetemem is.

Alföldi „hazatérés”

Merthogy Zsolt ezen a területen – és Szegeden folytatta tanulmányait. Így az Alföldre „hazamehetett”. A Buday család ugyanis a napfény városában élt generációkkal korábban. 1968-ban jöttek Tapolcára, amikor az ügyvéd nagypapát oda szólította a munkája. – A felnőtté válást nagymértékben segítő gimnáziumi évek alatt sem kristályosodott ki bennem, hogy mi szeretnék lenni, ám mivel a magyart és a történelmet nagyon szerettem, a jogi tanulmányokat célra-vezetőnek tartottam. Ebben tudat alatt mennyi szerepe volt a nagyapámnak? Az biztos, hogy ha ő nem ügyvéd lett volna, nem a jogi pályát választom. Gyermekként kényelmetlen volt vele sétálni a városban. Tíz percenként ugyanis biztosan megszólította valaki, hogy mennyire köszöni a segítségét. Felnőtt fejjel már másként gondolkodok erre, megértettem mennyien tisztelték és szerették. Igazolva látom, hogy sokan Veszprém megye legjobb ügyvédjének tartották a maga idejében. A nagyapám élete során többször járt a halál torkában, a második világháborúban huszárszászlósként a fehérorosz frontot is megjárta. Felnéztem rá, de nem akartam olyan lenni, mint ő. Amit ügyvédként letett az asztalra az 1984-es nyugdíjba vonulásáig, az utolérhetetlen – és

nem is csak számomra –, ezért is igyekeztem a jog más területein elérni a sikert. Nagyon boldogan fogadta, amikor Szegeden tanultam tovább, a jogi egyetem mellett azért is, mert az Alföldről származott. Édesapám is a Bács-Kiskun vármegyei városban, Kiskunhalason született, oda is járt gimnáziumba, ám utána munkát nagyapám 68-as költözése után már Tapolcán keresett... Zsolt pedig elfoglaltságot, miután az egyetemen felszabadult számára egy félév. – A kezembe került Az év természetfotói Magyarország 2006 című könyv. Máté Bence természetfotós inspirált arra, hogy megpróbálkozzak valami hasonlóval. Vincze Tamás barátom ásóthalmi hétvégi háza ideális helyszínt jelentett arra, hogy a homokerdőben madáritatót készítsünk, no meg egy komolyabb lest, ahonnan lencsevégre kaphatjuk a vadvilág szárnyasait. A fényképezésnek is megvolt a családi hagyománya, nemcsak a jogászkodásnak. Édesapám ugyanis 1982 óta fényképész, tökéletesen kiegészítve édesanyám esküvői ruhaszalonjának a szolgáltatását. Bár már mindketten nyugdíjasok, a családi házukban még viszik az üzletet. Visszatérve a madárfotókra, a szegedi fotókörből világhírűvé vált magyar természetfotós munkásságán felbuzdulva én is neveztem pár képpel az „év természetfotósa” pályázaton. A képeim bár egy pályázaton, de nyilván nem egy ligában indultak Bence fotóival. Meglepődtem, mikor az egyik több körön keresztül is továbbjutott, de a legjobb 10–15 fotó közé – és így a legjobb alkotásokat bemutató albumba – már nem került be. Édesapám elkötelezettségét örököelve mondom azt, hogy erről a célról a mai napig sem mondtam még le.

Jog és környezet

A természetfotózás által körvonalazódott Zsolt számára a jövő: a környezetvédelmi jog és a hivatali pályafutás. A jogi diploma átvétele után 2010-ben azonnal beiratkozott a környezetvédelmi szakjogász kétéves másoddiplomás képzésre. Ehhez kapcsolódik az első munkahelye. Bár továbbra is Szegeden tanult, megpályázott egy álláslehetőséget a székesfehérvári környezetvédelmi felügyelőségen. – Nagy köszönettel tartozom Csehóné dr. Szilasi Rita igazgatónak, aki ösztöndíjas foglalkoztatottként felvett, s ezzel lehetőséget biztosított számomra. Rövid idő elteltével már határozott időre szóló megbízással tisztviselőként dolgoztam, majd határozatlan idejű szerződéssel a környezetvédelmi engedélyezési osztályon jogi szakértőként ügyintézői státuszba kerültem. Végig járva a közigazgatási ranglétrát, osztályvezető-helyettes lettem, majd két év elteltével a környezetvédelmi osztály ve-

Dr. Buday Tibor tartalékos huszárszászlós Szabadkán, Ágyú nevű lován – 1942

zetőjeként távoztam Székesfehérvárról, ahol a későbbi feleségemet is megismertem. A találkozásunk után nyolc évvel, 2018-ban volt az esküvőnk, Áron fiunk pedig most 5 esztendő. A biztos családi háttérnek köszönhetek minden sikeremet. Feleségem támogatása nélkül nem tudtam volna végigcsinálni az elkövetkező éveket. A történetet ugyanis 2012 nyarán kell folytatnunk, amikor a Közép-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség akkori igazgatója, dr. Zay Andrea ajánlására Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter felkérte Zsoltot, hogy igazgatóként vegye át az Észak-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség irányítását. – Sajnos, az akkori igazgatóváltás

Közös kép 2009-ből, az akkor 93 esztendőes nagyapjával

^

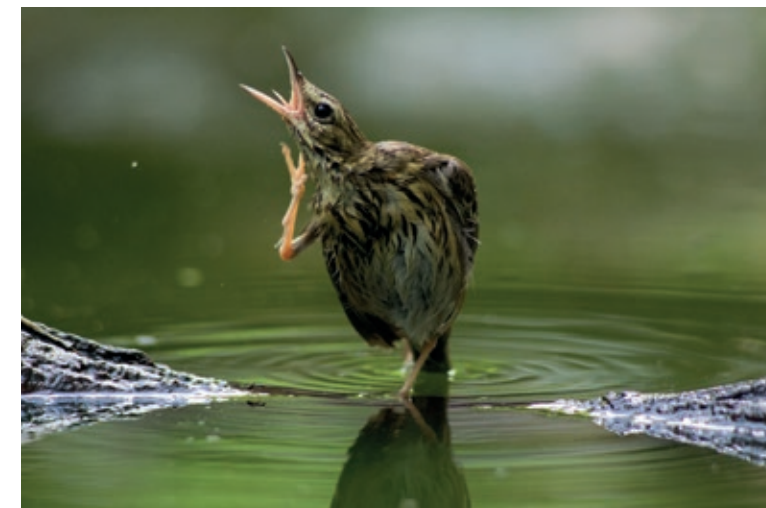
Édesanyjával
valamikor a
'80-as években,
egy madárgyűrűző
táborban

>>> körülményei finoman fogalmazva sem voltak ideálisak, s ennek bizony én voltam az egyik legnagyobb elszenvetője. Tudtam és éreztem, hogy csakis a munkámmal és a hozzáállásommal találhatok gyógyírt a problémára. Hamar sikerült kivívnom a munkatársaim elismerését és tiszteletét, így aztán együtt nagyon sok nehéz ügyet sikerült megoldanunk, amire mind a mai napig nagyon büszke vagyok. Erre az időre tehető többek között az alsó- és felső-szigetközi mentett oldali vízpótló rendszer engedélyezése, amelynek a megvalósulásával növekedhetett a vízszint az Ásványi-Duna-ágon. A véneki műtárgynak köszönhetően pedig a Mosoni-Dunában is. Tizenegy éven át dolgoztam ebben a pozícióban, ami szerintem mindent elárul a csapatunk munkájáról és elkötelezettségéről. 2015-ben a megyei kormányhivatal vezetője is velem képzelte el a folytatást azt követően, hogy a környezetvédelmi feladatkör is a hatáskörébe került. Onnantól 2023-ig környezetvédelmi főosztályvezetőként tevékenykedtem. Mindvégig a szakmaiságot képviseltem, miközben a politikától igyekeztem megóvni a kollégáimat, hogy ők csakis a munkájukra koncentrálhassanak. Ennyi idő után azonban váltani kell, így fájdalom nélkül, közös megegyezéssel tudtam eljőnni a hivataltól.

És akkor jött a rendvédelem...

Mindezek után egy álláshirdetésre jelentkezve megpályázta a Pest Vármegyei Rendőr-főkapitányság műszaki osztályvezetői pozícióját, amit el is nyert. Naponta ingázott Győr és Budapest között. Reggel 7 órakor már a pesti irodájában ült. Száznál is több rendőrségi ingatlan és a mintegy félezer darabos rendőrségi járműflotta mellett a fegyverzettechnika is hozzá tartozott. Ezek menedzselése műszaki ismereteket követelt, ezért előírták számára egy műszaki szakirányú képzés elvégzését. – A rendőrség nagy tapasztalás volt a számomra. Azt már tudtam korábbról, hogy egy vezetőnek hogyan kell a legtöbbet kihozni a munkatársaiból nagy nyomás alatt, de a rendőrségnél tanultam meg a szűkös erőforrásokkal való gazdálkodást. A műszaki képzés előírásával ugyanakkor a lehető legjobbat tették velem. Utólag azt mondhatom, hogy mivel semmi sem történik ok nélkül, nekem emiatt kellett a rendőrségre mennem. Ugyanis a keresztfél éves, egy éves műszaki képzést a jelentkezési határidő előtt két nappal találtam, méghozzá Győrben. A Széchenyi István Egyetem Magyarországon elsőként indított ESG – környezeti, társadalmi és vállalatirányítási szakértő – mesterképzést.

>>>

^
Édesapjával
a '90-es években,
Lillafüreden

>>> Nemcsak a rendőrségi elvárás miatt volt ideális a képzés, hanem az én szempontomból is, mivel az ezzel kapcsolatos ismeretanyag beleillett a korábbi környezetvédelmi portfóliómba. Jellemző, hogy míg az első évfolyamon 13 hallgató vett részt, a következő évben – ha jól tudom – már száznál is többen. Különösen izgalmas volt személyesen átélni az ESG születését, amely anynyira elvárásolt, hogy a Rába nyitott ESG szakértői pozícióját megpályáztam. Így lettem 2024 novemberében a Rába Nyrt. ESG-koordinátora. Mivel a tőzsdei nagyvállalatoknak kellett először fenntarthatósági jelentést készíteniük, a rábás dokumentum már az én nevemhez köthető. Nagyon jól érzem magam a nagymúltú vállalatnál, amely jövőre lesz 130 esztendő. Megérint a történelme és a járműiparban betöltött szerepe. Mindez nagyon közel áll hozzám. Kiemelném a győri egyetemről Torma András gyakorlatorientáltságát, valamint Zseni Anikó elméleti, tudományos megközelítésű oktatását. Kettejük szinergiájának nagyon sokat köszönhetnek az Alkalmazott Fenntarthatóság Tanszék hallgatói. Nagyon szerettem a Széchenyi-egyetemre járni, ahol egyébként korábban is gyakran megfordultam. Andrásnak köszönhetően részt vehettem államvizsga-bizottságok munkájában külsős tagként. Az ő felkérésére Győrben, Szakál Pali bácsi

megkeresésére Mosonmagyaróváron, mérnök szakos hallgatóknak tarthattam előadásokat. Munkám elismeréseként 2018-ban címzetes egyetemi docensi címet kaptam a Széchenyi István Egyetemtől. A jövőben is igyekszem mindenben segíteni a képzést, ezért is örültem annak, hogy a napokban Zseni Anikó docens aszszony és Sipos Dóra tanszéki mérnök vezetésével környezetmérnök szakos hallgatók érkeztek gyárlátogatásra a Rábához. Abban maradtunk, hogy évente rendszeressé tesszük ezt a látogatást, s megvizsgáljuk a gyakornoki program biztosításának lehetőségét is.

Az **ESG** (Environmental, Social, Governance) három olyan kritériumot foglal magába, amelyek segítségével a vállalatok környezeti, társadalmi felelősségvállalási és felelős vállalatirányítási teljesítményét mérhetjük. Ez az értékelési módszer az elmúlt években különösen fontossá vált, mivel a befektetők és fogyasztók egyre inkább figyelnek a fenntarthatóságra. ▀

Az élmény VELED teljes, fesztiválozz GYŐRBEN!

JÚNIUS 14.

Dunakapu tér

**Nyárnyitó koncert
Thomas Anders
& Modern
Talking Band**

JÚNIUS 17-22.

Belváros, Egyetemi
Hangversenyerem

**XX. Magyar
Táncfesztivál**

JÚNIUS 27-28.

Káptalandomb, Gyirmót

**Szent László
Napok**

JÚLIUS 4-6.

Belváros

**18. Győrköc-
fesztivál**

JÚLIUS 18-19.

Dunakapu tér

**Győri Rotary
Fröccsnapok**

AUGUSZTUS 8-9.

Belváros

**Barokk
Esküvő**

AUGUSZTUS 28-30.

Dunakapu tér, Széchenyi tér

**Győri
Bornapok**

AUGUSZTUS 30.

Városház tér, Szent István út

**Nyárázó
koncert**

GYŐR

PROJEKT

Audi
Hungaria

www.hellogyor.hu

A PÖRKÖLŐ

A cég honlapjának tanúsága szerint a Ground Roastery mögött olyan út áll, amelyet szenvedély, felfedezés és tanulás kísért végig. Igaz ez a vállalkozás megalapítójára Gaál Benjaminra is, aki pont egy évtizede szerezte műszaki menedzseri diplomáját a Széchenyi István Egyetemen. Közel egy évtizeden át a családi cégben dolgozott, majd idén valóra váltotta az álmát. Felesége, Kitti támogatásával nagy fába, pontosabban „kávécserjébe” vágta a fejszéjét: pörkölővé vált.

*Kávéra váltott
a műszaki menedzser*

Fotó: Tina Guina/Unsplash

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC

FOTÓ: KÖNCZÖL JÁNOS

Gaál Benjamin 33 évvel ezelőtt született Zalaegerszezen, oda is járt általános iskolába, az Andrásida városrészben található, Öveges Józsefről elnevezett oktatási intézménybe. Onnan a Ganz Ábrahám Technikumba vezetett az útja, ahol informatikai szakvégzettséget szerzett. – Nehezen tudtam dönteni, mert a műszaki dolgok is érdekelték, így aztán a gépész szak is szóba került, ám végül az informatikai irányt választottam. A szakközépiskolai évek alatt találtam ki azt, hogy mindenképpen egyetemre kell mennem. A felsőoktatási nyílt napok alapján egyértelművé vált számomra az is, hogy ehhez majd Győrbe kell költöznöm, még úgy is, hogy gépészmérnök édesapám kérésére a Műszaki Egyetemre és az Óbudai Egyetemre is ellátogattam. Őszintén bevallom, fantasztikus érzés volt a két nagy-

hírű budapesti egyetem falai között sétálni, ám engem a Széchenyi István Egyetem modernsége és Győr hangulata elsősorban megfogott. Mivel a szüleim vállalkozók, a menedzseri szemlélet nálam is mind inkább előtérbe került, programozóként viszont nem tudtam magam elképzelni.

Ezért műszaki menedzseri képzésre jelentkeztem, ahová fel is vették, igaz önköltséges formában. – A Széchenyi-egyetemen gyorsan megtanultam tanulni, a tanulmányaim alapján a lehető leghamarabb átkerültem állami képzésbe. Ez is szembesített azzal, hogy az egyetemen mindent csak tanulással lehet elérni. Azzal pedig nem volt gond, a műszaki tárgyak keltette akadályokat is könnyedén vettem. Szóval minden remekül alakult. Az albérletet is kedveltem, ahol két – nálam egy évvel idősebb – zalai sráccal laktam. Kedvenc tanároknak sem volt híján. Időrendben haladva elsőként az általános iskolai osztályfőnökről, Gelencsér Máriáról beszélt, aki jó

>>>

Fotó: Clint McKay/Unsplash

GROUND// ROASTERY

»»» emberként tudott szigorú lenni, ezzel tanította a gyerekeket rendre és fegyelemre. Az egyetemről a termelés technológiát tanító Hartványi Tamás nevét említette, aki elsősorban az oktatási stílusával hatott rá, ahogy Háromi Ferenc műszaki ábrázolással kapcsolatos előadásaira is szívesen gondol vissza. – Solecki Levente mérés technika órái is emlékezetesek voltak, mint ahogy az a tény is, hogy a tanár úr először a szigorú, majd a barátságos arcát is megmutatta. Szívesen gondolok vissza a hegesztést tanító Dogossy Gáborra, valamint a fiatalabb oktatógenerációból Sarkadi-Nagy Balázsra, akivel egyrészt jó volt „bűvészkedni” a robotokkal, másrészt a diplomamunkám belső konzulense volt. Szakdolgozatom vizsgálati alanya édesapám cége volt, pontosabban annak minőségirányítási rendszere, amelyet egy tablet és egy vonalkód-olvasó házasításával fejlesztenem is sikerült. Azt megelőzően, gyakornokként is minőségirányítási rendszerekkel foglalkozott – méghozzá az Audi Hungariában. – Projektmenedzser alá rendelve IT-biztonsági szempontból segítettem a minőségirányítási rendszer vállalat egészére történő bevezetését. Úgy éreztem, hogy munkavállalóként is maradhattam volna a négykarikás cégnél, ahogy opcióként az egyetemi tanulmányaim folytatása is elgondolkodtatott. Végül is egy nem könnyű döntés eredményeképpen egy harmadik utat választottam. Hazamentem

a családhoz, valamint a szivacsfeldolgozással és bútorgyártással foglalkozó családi vállalkozáshoz. Pontosan ma már nem is tudom felidézni, hogy miért döntöttem így. Arra azonban jól emlékszem, hogy 2015-ben, frissdiplomászként egyből a mélyvízbe kerülve megkaptam a cégen belül az egyik terület irányítását, így azonnal a fél száz fős alkalmazotti létszám ötödéért feleltem. A vállalkozás második embereként szinte mindenből kivettem a részemet, a fizikai munkától kezdve a számlázáson át a személyügyi feladatokig. Közvetetten a műszaki tanulmányaimnak is hasznát vettem, elsődlegesen azonban a munkámban a menedzsmenti tanulmányok köszöntek vissza. Kilenc évet dolgoztam édesapámmal, jól különválasztva a mindennapokban a munkát és a magánéletet. A közelmúltban azonban úgy döntöttem, hogy egy 20 éves cég tovább menedzselése helyett saját vállalkozásba kezdek. Önmegvalósításra vágytam, alkotni valamit, amire azt mondhatom, hogy az én munkám gyümölcse. Benjaminsnak egy jó kávé mellett dőlt el a jövője. A felesége elhívta egy kávézóba, ahol miközben minőségi „feketét” kortyolgatott, nemcsak a koffein hatott rá, hanem az a különlegesen finom íz, amelyet az átlagos kávéknál sohasem érzett. – Egy kávézó nyitásában nem láttam az egyediséget, a kávépörkölésben azonban igen. Már csak azért is, mert ahogy utánanézttem, ezt

olyan sokan nem is művelik az országban. A legnagyobb név a szakmában a győri Németh János, a Kapucziner kézműves kávépörkölő manufaktúra tulajdonosa, akire ugyanúgy felnéztek, mint azokra, akik már tőle tanulták a szakmát, amelynek én már harmadik generációs művelője vagyok. Az elmúlt másfél év minden szabadideje azzal telt, hogy tanultam. Önfejlesztés, kutatás, piacelemzés, expólatógatás, tanulmányutak. Mindezek nyomán körvonalazódott számára, hogy miként és milyen ízzilággal szeretne indulni. Zsákosan megveszi a zöld kávébabot, azt lepörköl, majd bezacs-kózza. Röviden ennyi, egyébként pedig rengeteg munka, komoly szakértelem és odafigyelés áll a feleségével létrehozott brand mögött. A Ground Roastery célja, hogy kávéit közvetlenül a webshopján (www.groundroastery.com), valamint gondosan kiválasztott partnereken – kávézók, delikátok, éttermek, hotelek – keresztül juttassa el a fogyasztókhoz, régiós, országos és nemzetközi szinten egyaránt. A nemzetköziség a tanulásban is fontos tényező. – Jártam például Németországban gyakorlati oktatáson. A Probat gyártócégnél azon túl, hogy egy hét alatt betanították a kávépörkölőgép kezelését, megtanultam a hagyományos pörkölést, amelyet szemmel, orral és füllel végzünk, de persze elsajátítottam a legmodernebb, grafikák alapján történő és szenzorok vezérelte pörkölés ismérveit is. Hasonló kurzuson vettem részt a debreceni Black Sheep pörkölőüzemben, Tóth Gábor tulajdonosnál. A cégindulás előtt, két héten keresztül pedig alkalmam nyílt észak-európai komoly pörkölő mesterekkel megismerkedni. Dániában, Svédországban és Norvégiában is oly annyira nyitottak voltak irányomba, hogy ténylegesen odaengedtek a tűz közelébe, így több helyről szerezhettem közvetlen tapasztalatokat. Benjaminstól megtudjuk, hogy a kávé íze függ a termőhelytől, a feldolgozás módjától – és végső soron a pörköléstől. – A kávébab magában hordozza azokat az ízjegyeket, amelyből a pörkölés során a legjobbat próbálom előhozni. A lényeg, hogy a magas minőségű, nagyon drága alapanyagokat finoman, világosan pörkölöm. Szépsege van annak, amikor egy ember alkot. S ha szereti is azt, amit csinál, onnantól az már nem is munka. Tervem, hogy még tovább mélyüljek el a szakmában, még több pörkölő mesterral találkozjak, hogy én is a legjobb legyek. Győrért éreztem először igazán, hogy milyen is jobbnak lenni. Ott tapasztaltam meg, hogy milyen hatással lehet az ember szemléletére az, ha körülöttesz mindenki teszt az előre lépésért, a fejlődésért. Persze szakmailag is sokat adott nekem az egyetem, menő volt széchenyisnek lenni. ☕

SÁRKÁNYOK A LAGÚNÁN

Fél évszázaddal ezelőtt néhány velencei evezős tengerre szállt, hogy a cölöpökre épült várost megkerülve, majd a Canal Grande-n végig haladva felélesszék az ősi hagyományt. Azóta minden év pünkösdvasárnapján ezrek sorakoznak fel a világ minden tájáról a Dózse-palota előtt a legkülönbélebb, emberi erővel hajtott vízi alkalmatosságokban, hogy megtegyék ezt a kicsivel több mint 30 kilométeres távot. Idén a Széchenyi István Egyetem jelenlegi és egykori hallgatói, munkatársai, oktatói és családtagjaik is sárkányhajóba szálltak, hogy teljesítsék a kihívást.

SZÖVEG: HEGEDÜS PÉTER

Különös házasság

A Vogalonga (hosszú evezés) néven ismert hajós felvonulás, amely mára a világ legnagyobb evezős fesztiváljává nőtte ki magát, azzal a céllal jött létre, hogy a helyiek így tiltakozzanak a dízel-hajtású hajók és motorcsónakok megnövekedett forgalma ellen, amely hatalmas hullámokat gerjeszt, szennyező anyagokkal árasztva el a csatornákat. A kezdeményezők fegyverbe – vagyis inkább hajóba – szólították azokat a polgárokat, akik velük együtt aggódtak a város jövőjéért.

Az első megmérettetés időpontját 1975. május 8-ra tűzték ki a szervezők. A Mennybemenetel Napja ugyanis a velencei hagyományok szerint a dózsának (velencei előljáró) a tengerhez kapcsolódó szimbolikus házasságához köthető. Az útvonalat úgy tervezték, hogy érintse a Velence vonzáskörében tartozó szigeteket, majd a nagy csatornán való felevezéssel érjen véget. Már az első fesztiválon felezőnél is több vízijármű vett részt, amely mára már megnégyszereződött, az indulók száma pedig eléri a hétezer főt. Sokan évről-évre visszajárnak, hogy megtegyék ezt a távot. A Cavalieri della Voga (Az Evezés Lovagjai) nevű szervezet tagjai elmondhatják magukról, hogy minimum 35 alkalommal teljesítették a kihívást. Az időjárás tekintetében Fortuna istennő általában kegyes a résztvevőkhöz, eddig mindössze egyetlen esetben hagyta cserben őket. 2009-ben ugyanis olyan szélvihar kerekedett, hogy több hajó is felborult, s mintegy félszáz embert kellett kimenteni a vízből. Szerencsére a vízimentők résen voltak és mindenkinek segítettek. Csupán néhány fényképezőgép látta kárát az esetnek. Ezt a kis incidenst leszámítva a résztvevők minden évben óriási élménnyel gazdagodva térhetnek haza a Vogalongáról.

Reggeli ágyúdörgés

Én 2007-ben vettem részt első ízben ezen a fesztiválon egy győri baráti társasággal, s

eveztek le sárkányhajóban, amely akkor még – amatőr beugróként – ugyancsak megviselt. Azóta volt szerencsém több alkalommal is átélni ezt az élményt, az utóbbi években pedig alkalmam nyílt kormányozni is a hajót. Ezért is ért megtiszteltetésként, amikor idén tavasszal felkért egy – főként a Széchenyi István Egyetem oktatóiból és családtagjaikból álló – társaság, hogy tartsak velük. A kis csapathoz időközben csatlakozott még néhány hallgató és alumni is, így állt össze a húsz evezősből, dobosból és kormányosból álló „Egyetemi Regatta”. Néhány közös edzést követően regisztráltunk a versenyre, megcsináltattuk az egyenpólóinkat és megszerveztük az utat. Az egyetem sportegyesülete rendelkezésünkre bocsátotta egyik kisbuszát, ezzel is támogatva különös vállalkozásunkat.

”*Velencében, ahol a csatornák ölelik egymást,
Ezer és ezer evezőssel indul a verseny.
Hajnalhasadással átszelik a hullámokat,
A város hőseinek emlékére.
/Kortárs olasz költemény/*

A versenyt megelőző napon be kellett eveznünk bérelt hajónkkal Velence belvárosába, hogy ott parkoltassuk a másnapi felvonulásra. A továbbiakban szabad program keretében bejártuk a belváros keszokusza sikátorait, s még a közeli Padovába, az egyik legősibb egyetemvárosba is ellátogattunk. Másnap a meglehetősen korai ébresztő után az utolsó pillanatban sikerült csatlakozni a sokszáz feldíszített vízijármű konvojához, amely a San Marco-medencében várakozott a rajtra. A meg-megélénkülő szélben egymás hegyén-hátán ringatóztak a gondolák, pupparinik, evezős hajók, túrakenuk és kajakok, de természetesen a sárkányhajók is. Amikor feltűnt egy-egy magyar zászló, mindig felcsendült a „Ria-ria Hungária” csatakiáltás. Pontban 9 órakor hatalmas ágyúszó jelezte a rajtot, melynek nyomán a roppant hajótömeg egyszerre indult el a kijelölt útvonalon.

>>> Rivalgás a Rialto-n

Átkelve a szűk Giudecca-csatornán, elsőként Sant'Elena sziget partjai mellett hajóztunk el Vignole, Sant'Erasmo kertje és a festői San Francesco del Deserto mellett. Egyesek versenyrásban, mások kényelmes tempóban, jobbra-balra bámészkodva haladtak előre. Néhány hajó legénysége mulatságos jelmezekbe öltözve nagy vidámságot keltett maga körül. Másfél órányi lapátolást követően felrémlettek előttünk Burano sziget élénk színű házai, majd a békés Mazzorbo és a San Giacomo in Paludo-sziget ősi kolostorának csúcsa mutatta az utat. Félúton Muranóban kötöttünk ki egy kis pihenőre, ahol bejártuk a falatnyi ékszerdobozt, megcsodáltuk a híres helyi iparművészet remekeit, s fel is frissítettük magunkat, mielőtt újra vízre szálltunk volna. A nyílt tengeren feltámadó szél okozott némi riadalmat, de végül megúsztuk borulás és süllyedés nélkül. A hajók végül a Cannaregio-

csatornán keresztül értek be újra az óvárosba, ahol rögtön egy kis dugó keletkezett, így meg kellett állnunk egy röpké időre.

A hajók között manőverező, bukósisakos békaemberek azonban ügyesen elhárították a torlódást, így folytathattuk az utunkat a Canal Grandén, a parton és a hidakon tolongó tömeg üdvrivalgása közepette. A Rialto-híd közönségét természetesen a már hagyományos „hopp-kopp” evezéssel köszöntöttük, amit ők ütemes tapssal és éljenzéssel fogadtak. A finálé a Szent Márk tér közelében, a történelmi Basilica della Salute előtt álló ponton hajó elérésével vette kezdetét, ahonnan a szervezők az ölünkbe hajgálták az emlékérmeket, okleveleket és pólókat. A verseny végeztével vidám kis csapatunk betért az egyik helyi vendéglőbe, hogy a még friss élményeket felidézve koccinthassunk a saját győzelmünkre. A nap hátralévő részében a közeli tengerparton pihentük ki az evezés fáradalmait, mielőtt magunk mögött hagytuk a lagúnák városát. 🏊

AZ EVEZŐSÖK NÉVSORA:

Kormányos:

Hegedűs Péter

Cser Enikő, Schneppe Kati, Schneppe Andrea, Galló Liza, Czechmeister Mónika, Csikár Krisztina, Horváth Anna, Lőrincz Brigitta, Péntes Anikó, Kolozsvári Zsolt, Kovács Balázs, Kovács Kende, Nagy Zoltán, Szanyi-Nagy Dávid, Lőrincz Illés, Galló Tamás, Szammer Norbert, Kiss István, Bera Attila, Varga Szabolcs, Szalai András

Győr 「SZÁM」os kincse

VÁROSFELFEDEZŐ

JÁTÉK

KEDVES ÉRDEKLŐDŐ!

Ismerd meg Győr belvárosának értékeit és vedyél részt a Városfelfedező játékban!

A játék során egy térkép segítségével kell pontról pontra haladni a belvárosban, hogy megtaláld a választ a 24 megállóhoz írt kérdésre.

A helyes megfejtések segítségével kinyithatod a számaras lakatot a Tourinform iroda kincsesládáján, melyben jól megérdemelt jutalmad lapul.

Bővebb információ, jelentkezés:

Tourinform Győr

Győr, Baross Gábor út 21.

Tel.: +36 96 311 771

E-mail: gyor@tourinform.hu

www.hellogyor.hu

EGÉSZ
ÉVBEN!

FEDEZD FEL A GYŐRI BELVÁROS
SZÁMOS KINCSET!

Amikor Kolozsvári Gábor személyében az édesapa maraton világbajnok kenus, az édesanya pedig Csay Renáta húszszoros maraton világbajnok kajakos, a szakág történetének legeredményesebb versenyzője, akkor magától értetődőnek tartanánk, ha a gyermekeik ugyancsak a vizet szelve érvényesülnének a sport világában. Végeredményben nem is tévednénk, de hogy ez mennyire nem volt természetes, az is kiderül az alábbi interjúból, amelyet egyetemünk hallgatójával, a szeptemberi győri maratoni kajak-kenu világbajnokság győzelemre is esélyes indulójával, Kolozsvári Brúnóval folytattunk.

OTT VAN A CSÚCSON

Brúnó Budapesten született, ám mivel a szülőknek viszonylag sokat kellett edzésre utazniuk, jobbnak látták, ha az édesanya győri kötődését kihasználva a család a folyók városába költözik. – Így aztán Győrről nőttem fel. Arra pontosan és szívesen emlékszem, hogy sokáig a vízitelepen laktunk. Gyerekkoromat a Mosoni-Duna partja mellett a Péterfy Sándor Evangélikus Gimnázium, Általános Iskola és Óvoda határozta meg, ahol 15 esztendő t húztam le, mivel ovis koromtól oda jártam. A tanulmányi eredményeim alapján az ötödik osztálytól kiskisgimnazista lettem, így végül is egyenes út vezetett az érettségig. Az általános iskolai négy évből a két osztályfőnökömet emelném ki. Mózes Tünde és Indra Judit számomra azért különösen kedves, mert nekik köszönhetően tanultam meg viselkedni, így a magatartásommal később már nem is volt probléma. Addig azonban sokszor tettem rossz fát a tűzre, szinte állandóan verekedtem. A szüleim stresszlevezetesként gondoltak esetemben a sportra, egy szóval sem ösztönöztek sem a kajak-kenura, sem pedig a versenysportra. Először fociztam, majd dzsúdóztam, végül pedig úsztam. A focit a mai napig sajnálom, hogy abbahagytam, igaz szórakozásképpen ma is játszom a megyei harmadosztályban. Az úszás maradt legtovább, de a vízitelepi nyári napközis táboroknak köszönhetően a kajakozás is idővel egyre jobban tetszett. Azok után meg különösen, hogy a versenyeken is sorra jöttek az eredmények. Benem egyébként sohasem volt egyfajta tiltakozás a szüleim sportja ellen, mint a húgomnak, aki mivel körülötte mindenki ezt csinálta, ő már semmiképpen sem akarta. Megjegyezném, hogy a nálam 4 évvel fiatalabb, 17 esztendő Lili a Bercsényi-iskola diákjaként most azért küzd – remélhetőleg sikerrel –, hogy ifjúsági korosztályban kiharcolja a részvételt az őszi győri maratoni kajak-kenu világbajnokságra. Egy szó, mint száz, végül mindketten a vízen és a kajakban kötöttünk ki.

Persze a versenysportot nem egyszerű összeegyeztetni a tanulással, még abban az esetben sem, ha az oktatási intézmény részéről is meg-

van a pozitív hozzáállás. – A gimnáziumi nyolc évemet osztályfőnökként Oberling Zsanett kísérte végig, aki a tanulásban és a sportban is mindvégig támogatott. Megértő volt akkor is, ha edzőtáborba, vagy versenyre kellett mennem. Az iskola szigorúsága alól persze nem is akartam kibújni, rám ugyanazok a szabályok vonatkoztak. Jó volt úgy, hogy sem előnyöm, sem hátrányom nem származott abból, hogy sportoltam. Igaz, annyiban talán mégis, hogy az esetek jó részében sikerült meggyőzőnöm a testnevelő tanárunkat arról, hogy az óráján hadd focizhassunk. Cserébe állandóan azt kérte, hogy ha majd a versenysportban nagy eredményeket érek el, mindig említsem meg a nevét. Radó Zsófiának hívják – mondta Brúnó kedvesen mosolyogva.

A Széchenyi István Egyetem kereskedelem és marketing szakán, nappali képzésben 2023-ban kezdte meg tanulmányait. Kacérkodik ugyan továbbra is a sportkommentátori és riporteri szerepkörrel, az Óbudai Egyetem média és kommunikációs képzését azonban felvétele ellenére nem kezdte el. Inkább Győrt választotta – a lakhatás és a sport miatt ezt találta célszerűnek. – Azt 21 évesen sem tudom, hogy mi szeretnék lenni, de azt igen, hogy diplomával könnyebben lehet majd érvényesülni. Tetszik az is, amit tanulok. Majdnem minden tantárgyban megtalálom az érdekességet, egyedül az informatikával állok hadilábon. Egyébként az egyetemen is megkapom a támogatást, kedvezményes tanulmányi rendben teljesíthetem a követelményeket.

S hogy miként néz ki Brúnó egy átlagos napja? Hétköznaponként két edzés vár rá: egy reggel, egy pedig kora délután. Közben és utána pedig egyetem. Ezeken a napokon résztávós edzéseken vesz részt, szombat délelőtt azonban egyben leveez 25–30 kilométert. A verseny előtti hetekben kicsit visszavesznek az edzés mennyiségéből, hogy kicsit rá tudjon pihenni a megmérettetés 30 kilométeres versenytávjára.

SZÖVEG:

BAUDENTISZTL FERENC

FORDÍTÁS:

KIVIHARJU-TURI ADÉL

FOTÓ:

KÖNCZÖL JÁNOS

Kolozsvári Brúnó, a Graboplast Győri VSE versenyzője idén májusban sorozatban harmadszor lett magyar bajnok a maratoni kajak-kenu országos bajnokságon. A győri Sportcsillagok Galáján kitüntették már az év felfedezettjeként, miután ifjúsági maratoni világbajnok lett. Korosztályos világ- és Európa-bajnokságon párosban arany-, egyesben pedig ezüstérmet szerzett, de a felnőttek között is bezsebelt már Európa-bajnoki bronzérmet. Mindössze 19 évesen az év férfi kajakos maratonistájának is megválasztották.

A nyári edzések jórészt természetesen a vizen zajlanak, de persze a futás és a kondizás sem maradhat ki a sorból. Télen az utóbbi két tétel kiegészül az úszással. – Ezt nagyjából 40 éves koráig is csinálhatja az ember, bár ezt magamról nehezen tudom elképzelni. Hogy utána mihez kezdjek majd, tényleg nem tudom. Az edzősködés nem vonz, ahhoz nem vagyok elég türelmes. Most megint eszembe jutott, hogy mi lett volna, ha maradok a labdarúgás mellett. Még a másod- és harmadosztályban is egy focista kétszer-háromszor többet keres, mint mi. Ráadásul, nehezen tudom elképzelni, hogy egy fociedzésen vagy egy meccsen úgy „meg tudnék halni”, mint kajakozásban a tréningen vagy a versenyen. Egy 30 kilométeres viadalon nagyjából 3 ezer kalóriát égetek el. Azt sosem bánta meg, hogy élsportoló lett. – A bulizást idővel úgyis meguntam volna, a sportot azonban nem, amely rengeteg barátot adott és önfegyelmet. Közben persze azzal sem árt tisztában lenni, hogy bármikor jöhet egy olyan sérülés, amely véget vethet a sportkarriernek. Ezért is tanultam tovább. Egyébként talán kevesen gondolnák, de a mi versen्यünkhöz nem csak erő kell, de ész is. A helyezkedésen dől el minden. Az, hogy a verseny közben ki tud többet pihenni. Ez a vizen olyan, mint kerékpározásnál a szélárnyék. Szóval, észnél is kell lenni. Különösen majd most, a győri világbajnokságon. A korábbi versenyekkel szemben ezúttal nem csupán a Mosoni-Dunán, az úgynevezett csatornában evezünk, hanem a Rábán is, megkerülve a Radó-szigetet. Mindez elég vakmerőnek és izgalmasnak látszik, mivel elég kicsi helyen kell majd helyezkedni. A közönség számára biztos, hogy látványos lesz ez a szakasz, de erről majd a szüleim és a barátaim utána biztos mesélnek majd. Az biztos, hogy már most nagyon várom, s hogy a gondolataim is már jórészt a szeptemberi verseny körül járnak, ahol az U23 korosztályban a dobogós hely valamelyike tűnik számomra reálisnak – de én nyerni akarok! 🏊

HE PADDLED HIS WAY TO THE TOP

When the father is Gábor Kolozsvári, a marathon world champion canoeist, and the mother is Renáta Csay, a twenty-time marathon world champion kayaker and the most successful athlete in the discipline's history, one might naturally assume that their children would also find their place in the world of water sports. In the end, such an assumption would not be wrong — but as the following interview reveals, the path was far from as straightforward as it may seem. We spoke with Brúnó Kolozsvári, a student at our university and one of the medal contenders at the upcoming ICF Canoe Marathon World Championships in Győr this September.

TEXT: FERENC BAUDENTISZTL

TRANSLATION: ADEL KIVIHARJU-TURI

PHOTO: JÁNOS KÖNCZÖL

Brúnó was born in Budapest, but since his parents often had to travel for training, they decided to move the family to the “city of rivers,” Győr, making use of his mother’s ties to the city. “I grew up in Győr and I remember clearly - and fondly - that for a long time we lived at the boathouse. My childhood was shaped by the Péterfy Sándor Lutheran High School, Primary School, and Kindergarten located on the banks of the Mosoni-Danube, where I spent 15 years, starting from kindergarten. Based on my academic performance, I was admitted into the advanced program from fifth grade onwards, which provided a direct path all the way to graduation. Looking back on my four years of primary school, I would highlight my two class teachers: Tünde Mózes and Judit Indra, who are particularly dear to me because, thanks to them, I learned how to behave properly. After that, I never had any behavioural problems. But up until then, I often got into trouble - I was constantly fighting. My parents saw sport as a way for me to relieve stress, but they never pushed me toward kayaking, canoeing, or competitive sports in general. I first played football, then did judo, and eventually took up swimming. I still regret giving up football; even

today, I continue to play recreationally in the county’s third division. Swimming lasted the longest, but over time, thanks to the summer day camps at the boathouse, I started to enjoy kayaking more and more. Especially once the competitive results began to come. Unlike my sister, I never felt any resistance to following in my parents’ footsteps. She, on the other hand, wanted to do something different, precisely because everyone around her was involved in the sport. Having said that, my sister Lili, who is four years younger than me and currently 17, is now fighting – hopefully successfully – to qualify for the upcoming ICF Canoe Marathon World Championships in Győr this autumn as a junior competitor, while studying at the Bercsényi School. All in all, both of us ultimately found our way onto the water and into the kayak.” Combining competitive sport with academic studies is never easy—even when the educational institution is supportive. “Throughout my eight years of high school, I was fortunate to have Zsanett Oberling as my class teacher. She supported me both academically and in my sporting pursuits. She was always understanding when I had to attend training camps or competitions. That said, I never wanted to be exempt from the school’s rules - I was held to the same standards as everyone else. It was good that being an athlete didn’t earn me any special privileges or disadvantages.” He adds with a grin: “Well, maybe there was one exception. I often managed to convince our PE teacher to let us play football during class. In return, she always made me promise that if I ever achieved big results in competitive sport, I’d mention her name. Her name is Zsófia Radó,” he says warmly. In 2023, Brúnó began full-time university studies in commerce and marketing at Széchenyi István University. While he’s still interested in pursuing a future as a sports commentator or reporter, he ultimately decided not to enrol—despite being accepted—into the media and communications program at Óbuda University. He chose Győr which made more sense—for both living arrangements and sport. “Even at 21, I still don’t know exactly what I want to become, but I do know that having a degree will make it easier to succeed. And I actually enjoy what I’m studying. I find something interesting in almost every subject - except IT, which I still struggle with. Fortunately, the university also supports my sporting career: I am allowed to complete my coursework with a flexible academic schedule tailored to my training and competition demands.

So what does a typical day look like for Brúnó? On weekdays, he trains twice a day - once in the morning and again in the early afternoon—while also attending university in between and afterwards. These weekdays are filled with interval training sessions, while on Saturday mornings, he completes a continuous paddle of 25 to 30 kilometres. In the weeks leading up to a race, his training volume is reduced slightly to allow for proper recovery before tackling the 30-kilometer competition distance. During the summer months, most of his training takes place on the water, though running and strength training are also part of his routine. In winter, swimming is added to the mix alongside gym workouts and running. “This is something you can do until you’re around 40, although it’s hard for me to imagine doing it for that long. “What I’ll do afterwards? Honestly, I have no idea. Coaching doesn’t appeal to me—I’m just not patient enough for that. I still sometimes wonder what would’ve happened if I’d stuck with football. Even players in Hungary’s second or third division earn two to three times more than we do. But then again, I can’t imagine pushing myself to the absolute limit - feeling like I could collapse - during a football training or match the way I do in kayaking. During a 30-kilometer race, I burn roughly 3,000 calories.” He has never regretted becoming a professional athlete. “I would have eventually grown tired of partying anyway, but not of sport, which has given me many friends and taught me self-discipline. At the same time, I’m well aware that a single injury could abruptly end my athletic career. That is one of the reasons I’ve continued my studies. Interestingly, many might not realise that my discipline requires not only strength, but also strategy. Positioning decides everything during the race. It’s all about who can rest the most while competing. On the water, it works much like drafting in cycling—you need to stay sharp and make smart tactical decisions. This will be particularly true at the upcoming World Championships in Győr. Unlike previous races that were held only on the Mosoni-Danube, or so-called “channel,” this course will also include sections on the Rába River, circling Radó Island. It promises to be both bold and exciting, since the tight course will require precise positioning. It will definitely be a sensational sight for the spectators - my parents and friends will surely have plenty to say about it afterwards. I am eagerly looking forward to the race. Most of my thoughts are already focused on the September competition. In the U23 category, I believe a podium finish is within reach - but I want to win!” 🏊

Brúnó Kolozsvári, athlete of Graboplast Győri VSE, claimed his third straight national title this May at the Hungarian Marathon Canoe-Kayak Championships. He was previously honoured as “Discovery of the Year” at the Győr Sports Stars Gala after winning the junior marathon world championship. He has earned gold in the pairs and silver in the singles at junior World and European championships, and has already secured a European Championship bronze medal at the adult level. Remarkably, at just 19 years old, he was also named Male Marathon Kayaker of the Year in Hungary. 🏊

ÚT A VERSENYPÁLYÁRA ÉS EGYETEMÜNKRE

A HUNOK Formula-4 csapat 2025. május 1-jén, az ETO Park parkolójában ünnepélyes keretek között leplezte le a Formula 4-es versenyautóját. A járművel együtt bemutatkozott annak pilótája is: a 15 esztendős Lipovics Patrik már most a Széchenyi István Egyetemen képzelel el a jövőjét.

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC
FOTÓ: SZAJKI BÁLINT

A Magyar Autósport-utánpótlásáért Alapítvány határozott célja, hogy olyan lehetőségeket teremtsen tehetséges fiatal magyar versenyzőknek, amelyekre ez idáig nem volt példa. A támogatás része a versenyeztetési költségek finanszírozása, beleértve a versenyautók és azok alkatrészeinek biztosítását, a felszerelések szállítását, az edzések támogatását. A támogatott versenyzőket a tehetségük és az elért eredményeik alapján választják ki – nemzetközi sikerek elérése érdekében. ▀

– Öt éves koromban ültem először gokartba, hét évesen pedig versenygokartba – mesélte Lipovics Patrik. – Az első versenygokartomat 2020-ban kaptam, majd a kiváló szakembereknek köszönhetően 2022 év végére az országos bajnokságon elért második helyezésem alapján kijuthattam junior kategóriában a Rotax Világdöntőre. Ezen egy évvel később is részt vehettem, miután teljesült az egyik gyermekkori álmom: kategóriámban országos magyar bajnok lettem. A tavalyi évben a Széchenyi Motorsport színeiben versenyző fiatal 2024-ben kategóriát is váltott, s bár rengeteg technikai probléma hátráltatta, a seniorok között a bajnoki ezüstérmet szerezte

meg. – Idei céljaim között a magyar senior gokartbajnoki cím újbóli elhódítása és számos nemzetközi sorozaton való indulás szerepel. Emellett az immáron saját Formula-4-es autóval szeretnék minél többet tesztelni a környező versenypályákon. Év végi célom az, hogy versenyképes tempóm legyen és ezáltal rajthoz állhassak regionális nemzetközi sorozatokban. A Formula-4 meglátásom szerint nagyon jó alapot biztosít és sokrétű lehetőséget teremt a pályafutásom későbbi szakaszára, hiszen lehetőségeinkhez mérten akár magasabb formula kategóriát is célba vehetek. Ez természetesen csak lépésről lépésre megy – és ahogy eddig, a jövőben is egy

tudatosan felépített karrierív szerint fogok haladni. A menedzsmentem és a szakmai csapatom közösen alakítják ki a számomra legideálisabb utat, hogy magyar pilótaként érhessek el nemzetközi sikereket. Kétségtelenül sokak álma, hogy Magyarországnak Formula-1-es pilótája legyen. A rendezvényen bemutatkozott alapítvány a gokartutánpótlást is tudja támogatni annak érdekében, hogy egy tehetséges magyar fiatal be tudja járni azt a pályát, amely ahhoz szükséges, hogy belőle egy nap Formula-1-es pilóta legyen. Patrik színötös tanulóként most fejezte be a 9. osztályt a Péterfy Sándor Evangélikus Gimnáziumban, amely Általános

Idén alakult meg a Széchenyi István Egyetem e-sport-divíziójának első profi szimulátorcsapata, amely leigazolta a Formula-1-es tv-közvetítésekből is ismert, hatszoros kamion Európa-bajnok Kiss Norbertet, aki a Magyar Nemzeti Autósport-szövetség közelmúltban alakult szimulátor-szakágának is a vezetője. – Patriknak a gokartozásból, nekem a szimulátorozásból nőtt ki a versenyzői pályafutásom, amelyről szerintem általánosságban és talán tanácsként is elmondható: nem az a meghatározó, hogy milyen magasra jutsz, hanem az, hogy a mélypontok után hogyan tudsz felemelkedni. Mert egy versenyzőnek kihívásokkal és elkerülhetetlen csalódásokkal is szembe kell néznie, ezért aztán a mentális felkészültség az egyik legfontosabb. Ugyanakkor elképeszthető önkritikával is rendelkezni kell, meg persze műszaki érzékkel, hiszen a szerelőknek az autóról is visszajelzéseket kell tudni adni, hogy a pilóta mellett a jármű is mind versenyképesebb legyen. A mai fiataloknak nehéz sikerélményt, önmegvalósítást találniuk, a sport ebben is segíthet, ha megfelelő mennyiségű munkát és akaratot tudnak belefektetni. Erre példa Patrik – és az egyetemi szimulátorcsapat. ▀

Iskola, Óvoda, Alapfokú Művészeti Iskola is egyben. – Már óvodásként is oda jártam. Nagyon szerettem az intézmény felépítését, kiváló tanárok készítenek fel minket az életre, amelyben a keresztény szemlélet mutatja számomra az elsődleges utat. Nehéz lenne az oktatók közül bárkit is kiemelnem, hiszen valóban minden tanáromra hálás szívvel gondolok. Az osztályfőnökeimet azonban mégiscsak külön megemlíteném: az első négy évből Jahn Marietta, a következő négy iskolai esztendőben Módosné Hatvani Zsófia, míg jelenleg Veszprémi-Papp Andrea.

A Formula-4-es autón a Széchenyi István Egyetem logója is ott díszel, mivel a csapat együttműködik a győri felsőoktatási intézménnyel, amely támogatja Patrik és a helyi F4-es alakulat fejlődését. – Remekül érzem magam a szülővárosomban, amelyet szívem szerint sohasem hagynék el. Ezért aztán számomra már az is egyértelmű, hogy a gimnáziumi érettségi után diplomát a Széchenyi-egyetemen szeretnék szerezni.

(Beszélgetésünk után, nem sokkal a lapzártánk előtt érkezett: dr. Schmidt Ádám sportért felelős államtitkár és dr. Maruzsa Zoltán köznevelési államtitkár aláírásával ellátott oklevél igazolja, hogy az elmúlt tanévben elért kimagasló tanulmányi és sportteljesítményéért Lipovics Patrik kiérdemelte a „Magyarország jó tanulója, jó sportolója 2024” címet.) ▀

Szauter Ferenc, a Széchenyi István Egyetem Járműipari Kutatóközpontjának (JKK) központvezetője: Büszkék vagyunk arra, hogy a hallgatói versenycsapataink immáron húsz éve mérettetik meg magukat a nemzetközi versenyeken, nem is akármilyen eredményekkel. Néhány éve a gokartversenyzést támogatva mintegy fél-száz fiatalt foglalkoztatunk – a 6 éves korcsoporttól az egyetemi tanulmányokat folytató hallgatókig. A mesterképzés csúcspontja a versenymérnök képzés, amelynek köszönhetően olyan ismeretanyagot sajátíthatnak el a hallgatóink, amellyel a komplex tudást igénylő nemzetközi autó-motorsportban is megállhatják majd a helyüket. Az autósport a szakma csúcsa, egyetemünknek pedig egy jó csillagpontja. ▀

Szauter Ferenc, Kiss Norbert, Lipovics Patrik ▸

TECHNIKATÖRTÉNET ÉS HAGYOMÁNYŐRZÉS

A vasutat a mai napig körbe lengi valamiféle varázserő, amely számos embert megbabonáz. A hatalmas lokomotívok vontatta kocsik mellett a kisvasutak szerelvényei eltörpülnek, mégis számos rajongójuk van. A napjainkban is működő vonalak – mint a Nagycenki Széchenyi Múzeumvasút, a gyöngyösi Mátravasút vagy a Lillafüredi Állami Erdei Vasút – pedig kedvelt turistacélpontnak számítanak.

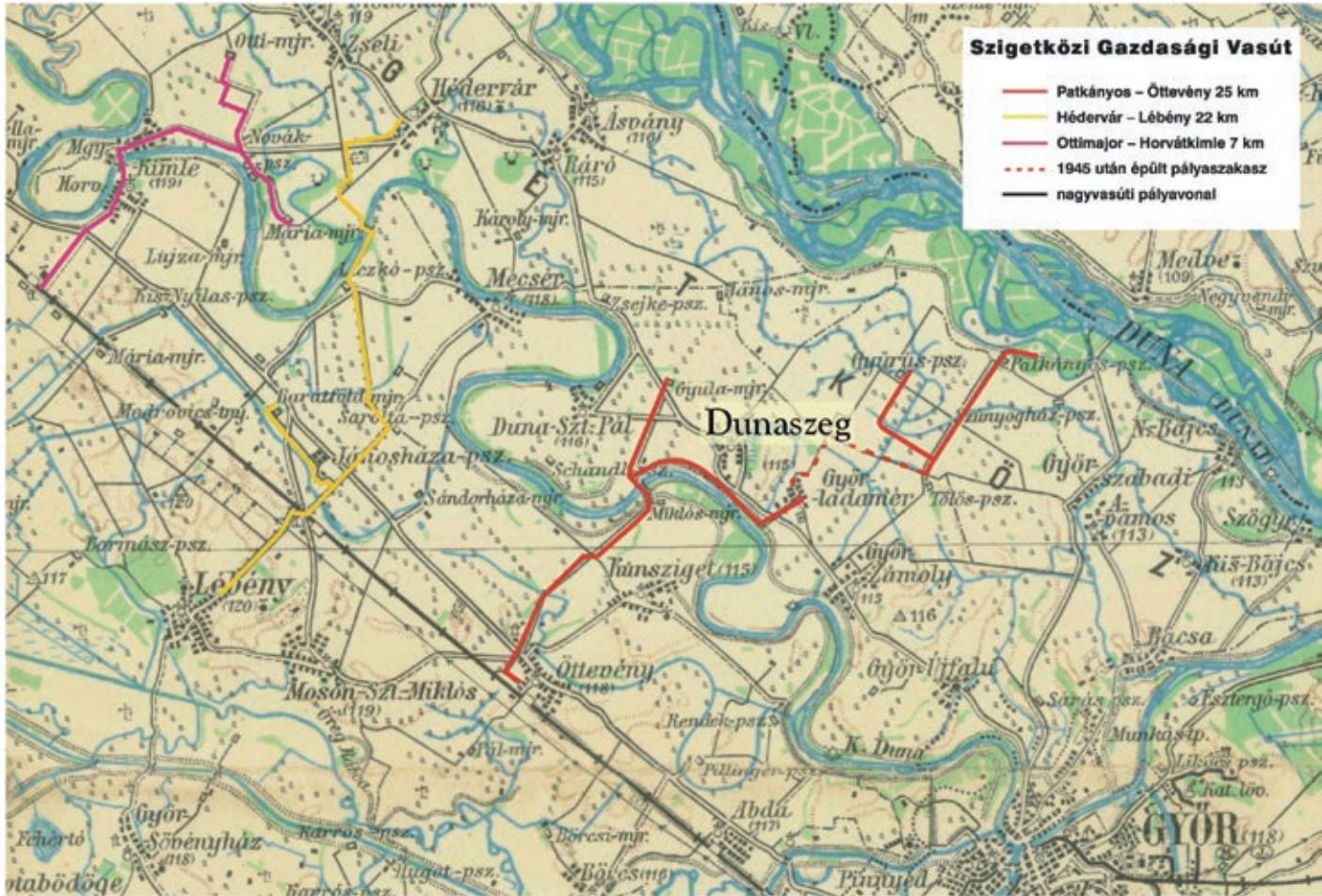
SZÖVEG: HOMOR PÉTER

Ugyan ma már turisztikai attrakciók, mégis fontos hangsúlyozni, hogy a keskeny nyomtávú vasutak a XIX. század végétől a XX. század közepéig fontos szerepet tölthettek be a gazdaságban – különösen az erdőgazdálkodásban, a mezőgazdaságban és az ipari szállításban. Az idők során sok vonal megszűnt, mégis számos helyen őrzik egykori emléküket. A kisvasutak ma már a helyi örökség részei is. Ilyen kulturális örökség Dunaszegen a Közlekedési emlékhely is, amelyet 2009-ben adtak át. Egy kiállított eredeti C50-es mozdony és információs táblák idézik fel az 1969-ben megszüntetett Szigetközi Gazdasági Vasút emlékét. 2025. május 23-án a Dunaszeg Község Önkormányzata Kisvasúti emléknapot rendezett a Közlekedési emlékhely átadásának 16. évfordulója alkalmából. Az esemény egyben centenáriumi is volt: az egykori gazdasági vasút Öttevény-Gyulamajor közötti pályaszakaszát 100 évvel ezelőtt adták át.

C50-es mozdony a Szigetközben Öttevény-Patkányos között, a Bolgányi híd előtt (1960). A képen néhai Csala László fékező, a fülkében pedig néhai Sipos István mozdonyvezető látható. (Fotó: Kisvasút.hu)

Veres László a KTMF Közlekedésgépészeti Intézet Közúti és Vasúti Járművek tanszéken dolgozott 1980. február 1-től a nyugdíjba vonulásáig. Üzemmérnök tanár, tanszéki munkatársként gépjármű-vilámosberendezések tantárgyból tartott laborgyakorlatokat. Szakmai tapasztalatait külföldön is bővítette, több tanulmányúton vett részt az egykori NDK-ban. Veres László több mint harminc évig oktatót járműelektronikai ismereteket. 1996-ban költözött Dunaszegre, így lett a Szigetköz szerelmese. 📍

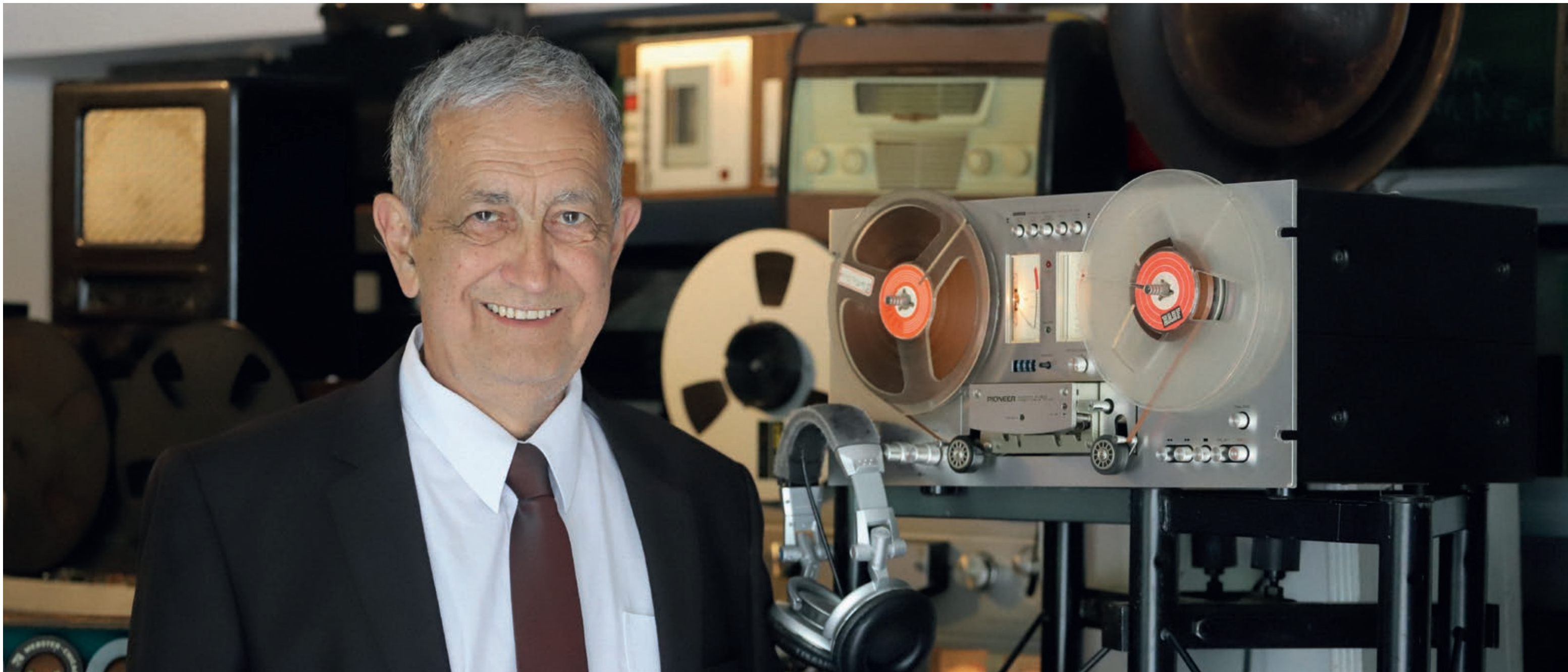
Az emléknep főszervezője Veres László üzemmérnök tanár, egyetemünk nyugalmazott szakoktatója volt, aki aktívan ápolja a szigetközi kisvasút örökségét. Meghívott előadóként dr. Nagy Andor, a Közúti és vasúti járművek tanszék adjunktusa, a vasúti járművekkel kapcsolatos szakirány oktatója tartott előadást az „Országos kisvasutak jelene és jövője” címmel. A rendezvényt Bartha Gusztáv, Dunaszeg polgármestere nyitotta meg, az esemény moderátora Csala László volt. Rövid ünnepség keretében Hancz István, a Győri Ipartestület titkára Veres László számára szakmai és közéleti tevékenységének elismeréseként IPOSZ Jubileumi Aranyozott Emlékérem kitüntetést adott át. Ezt követően a helyi Rezeda Népzenei Együttes lépett fel, akik moldvai összeállítással szórakoztatták a közönséget. Dr. Nagy Andor előadásában átfogó képet nyújtott a magyarországi kisvasutak jelenlegi állapotáról, kihívásairól és jövőbeli lehetőségeiről. Magyarországon 29 kisvasútvonal létezik, ebből 27 aktív. Hangsúlyozta, hogy a kisvasutak többsége ma már nem gazdasági, hanem turisztikai célt szolgál, s fennmaradásuk nagyrészt állami támogatásoknak és önkéntes közösségeknek köszönhető. A kisvasutak köré szerveződő rendkívül elkötelezett, lelkes önkéntesi kör nemcsak műszaki munkát végez, hanem közösséget is épít.

A budapesti Széchenyi Gyermekvasút példája mutatja, hogy a kisvasutak szakmai utánpótlásnevelési célokat is szolgálhatnak. A gyerekek itt felelősséget tanulnak, vasúti ismereteket szereznek – és sokan közülük később vasutas pályára lépnek. A kisvasutak környezetbarát alternatívát kínálnak a természetjárásra, mivel csökkentik a gépjárműforgalmat az erdőkben. Az ökoturizmus révén a kisvasutak hozzájárulnak a természetvédelmi területek fenntartható látogatásához. Veres László a „Szigetközi vasutak nyomában” című előadásában a szigetközi gazdasági kisvasutak történetét, emlékeit és megőrzésük fontosságát mutatta be. Előadásában személyes élményeit, kutatásait és a helyi közösség összefogását is megosztotta, amelyek révén létrejött a dunaszegi kisvasúti emlékhely. A szigetközi kisvasutak a XX. század elején alakultak, főként mezőgazdasági célokra (cukorrépa, kavics, homok szállítás). A hálózat több nagybirtokhoz kapcsolódott és a szigetközi településeket kötötte össze. A Győr-Mosonmagyaróvár vasúti fővonalra merőlegesen három keskeny nyomtávú vasútvonal épült, amelyek kezdetben ló-, majd gőzmozdony vontatásúak voltak. A nagybirtokok mellett a Duna menti településeket kötötte össze az állami vasútvonalhoz kapcsolódó Kimle, Lébény és Öttevény állomásokkal. A Mosoni-Dunán két, ma is meglévő, acélszerkezetű hidat építettek.

A második világháború után a nagybirtokok megszüntetésével a szigetközi kisvasutakat államosították. Az ötvenes évek elején jelentek meg a C50-es dízelmozdonyok, amelyeket a helyiek „mukinak” neveztek. A legtöbb ma működő kisvasutat is ezek a Csepe D413-as motorral szerelt gépek szolgálják ki. Veres László térképeken és fotókon dokumentálta a megmaradt nyomvonalakat, talpfákat, töltéseket, hidakat, sőt a felszedett síndarabokból épült kerítést is. Kiemelte a kisvasút szerepét az 1954-es nagy szigetközi árvíz utáni újjáépítésben. A 1960-as évek végén az árufuvarozás közútra terelődése megpecsételte a kisvasút sorsát, amely 1969. január 1-jén végleg megszűnt. Az emlékműsort levezető Csala László – akinek édesapja a szigetközi gazdasági vasútnál dolgozott – személyes visszaemlékezéseket olvasott fel, felidézve a kisvasút mindennapi életéhez és helyi közösséghez fűződő kapcsolatát. Az egyik plasztikus beszámoló a dunaszegi Nagy Mihály gyermekkori emlékeit idézte fel az 1930-as évekből. Emlékezett a lóvasútra, amely a 3–4 csillébből álló szerelvényekkel közlekedett – és a hidegben haladó lovak teste úgy gőzölgött, mint ha gőzmozdonyok lettek volna. Felpattantak az utolsó kocsira, s arról cukorrépát dobáltak le, amit otthon megfőztek vagy az állatoknak adtak. A késő délutánba nyúló eseményen a résztvevők nemcsak a kisvasutak kulturális és gazdasági jelentőségével ismerkedhettek meg, hanem egyúttal a Szigetközi Gazdasági Vasút emlékének állított új, állandó kiállítást is megtekinthették a falumúzeumban. A Kisvasúti emléknep Dunaszegen méltó tisztelegés volt a magyarországi és különösen a szigetközi kisvasutak öröksége előtt. Érdemes kihangsúlyozni, hogy ezek a vasutak nem csupán közlekedési és gazdasági eszközök voltak, hanem a helyi közösségek életének szerves részei, amelyekhez számtalan emlék és történet fűződik. A rendezvény a műszaki örökség megőrzésének fontosságára és a kisvasutakban rejlő turisztikai potenciálra is felhívta a figyelmet. Az eseményen részt vevők nagy száma rámutatott arra, hogy a kisvasutak ügye élő – és a lelkes kutatóknak, valamint a helyi közösségeknek köszönhetően a történetük tovább folytatódik. 🚂

Dr. Nagy Andor egyetemi adjunktus, a Közúti és Vasúti Járművek tanszék munkatársa. 2018 óta oktat vasúti és képzésmódszertani tantárgyakat. Négy generációs vasutascsaládból származik. 1998 óta dolgozik a közlekedésben, speciális szakterülete a kisvasutak biztonságtechnikája. Városi, erdei vasutak üzemeltetésében, irányításában szerzett nagy gyakorlatot. 📍

AZ ANALÓG ELEKTROTECHNIKA UTOLSÓ MOHIKÁNJA

Opra Vilmos már akkor a Széchenyi István Egyetem jogelődjének hallgatója volt, amikor annak győri épülete még el sem készült, s amikor az elektrotechnikai szakemberek ABC-je még teljes egészében az Ohm-törvény volt. Azóta az elektromos áramkörök fizikai szabályrendszerére ráépült a digitalizáció, az egykori KTMF-ből pedig – ha már ABC – SZE lett. Az intézmény sorra nyerve az idővel vívott csatákat, mára csúcstechnológiás egyetemmé vált, ahova 50 év után is szívesen tér vissza az egykori, kísérletező kedvű hallgató.

SZÖVEG: WURMBRANDT ANDRÁS | FOTÓ: KÖNCZÖL JÁNOS

Gyakorlat teszi

– Hatéves koromban már szétszedtem a karácsonyra kapott diavetítő trafóját, megnéztem, mi van belül. Azon kívül, hogy kaptam, az volt a tanulság, hogy nem volt benne semmi különös, csak egy vasmag meg egy nagy drótkupac – utal rá a 71 éves elektrotechnikai mérnök, hogy kisgyerekkorától kezdve gyakorlati embernek tartja magát. Efféle kíváncsisága saját bevallása szerint nemcsak számos szerencsésen túlélte áramütésbe vitte bele, hanem a pályaválasztását is ez határozta meg. A győri Révai Miklós Gimnáziumban szerzett érettségi után ugyanis az elmélet elsajátításáért jelentkezett műszaki irányú felsőoktatási képzésre. – Nem titkolom, tudni akartam, hova lehet nyúlni úgy, hogy ne rázzon meg az áram.

Így került a nem sokkal korábban, 1968-ban alapított Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolára, amely azonban akkor még győri épület híján Budapesten működött. Az 1974–75-ös tanév volt az első, amit a kisalföldi megyeszékhelyen nyitottak meg, ám akkori végleges nagyságát csak 1977-ben érte el az épületegyüttes.

A legendás Gyáli út

Az LGT slágeréből ismert Gyáli út nemcsak arról híres, hogy '73-ban egy csukott bútorszállítóban ott volt az első rádióstúdió, hanem az 1953 óta Puskás Tivadar nevével fémjelzett távközlési technikumáról is. A 70-es évek elején itt oktatták a győri főiskola távközlési hallgatóit is. Opra Vilmos mindjárt a felvételin kitűnt társai közül. – Nánási Sándor volt a felvételiztető tanárom. Kérdezte, miért akarok idejönni. Többek között azt mondtam neki, hogy azért, mert van egy zenekarom, amelynek én javítom az erősítőjét. Tanár úr megkért, hogy rajzoljam le azt az erősítőt. Ezt fejből meg is tettem, s közben megemlítettem, hogy az ellen ütemű végfoknak csak az egyik elektroncsöve van meg. Erre azt mondta, jól van, a felvételi után jöjjen vissza kolléga, valószínű a padláson találunk ilyen csövet. Ebből már tudtam, hogy felvettek. És valóban, délután boldogan indultam vissza Györbe az ajándékba kapott „kinccsel”. A vezeték nélküli távközlési szakos hallgatókat leginkább az akkoriban épülő mikrohullámú tornyok üzemeltetésére képezték. Ez tulajdonképpen egy országos láncolat volt a tévéműsorok továbbításához. 100 kilométerenként állítottak fel egy-egy ilyen tv-tornyot, hogy továbbítsák a képet. Többek között Bécsben, Sopronban, Győrben, Tatabányán, Budapesten is állt ilyen.

– Nagyon jó oktatóink voltak, Kuti József tanár úr például legendás órákat tartott. Az esetlegesen félbe hagyott, a táblára felírt matematikai egyenleteket a következő alkalommal – napokkal később is – fejből felírta a táblára ott, ahol abbahagyta. Úgy tudom, hogy ő még ma is jelen van az egyetem életében. De rajta kívül sok olyan tanár volt, akire nagy szeretettel emlékezem. Ilyen volt Standeisky tanár úr, a gyakorlatvezetőnk is, aki pár évvel volt csak idősebb, mint mi. Sajnos, már nincs köztünk.

Csillebérctől a győri színházig

Opra Vilmos életét végig kísérte a diszkózás. Az egyetem alatt péntekenként a Postás pinceklubban állt akkor még a szalagos magnók mögött, utána meg a Csillebércei úttörőtáborban – ahol egyébként friss diplomával nappal villanyszerelőként dolgozott, hogy megismerje az erősáramú technikát is. A híres győri Jereván diszkó '77-es megnyitása után pedig frissen leszerelt katonaként ott szolgáltatta a zenét a bulikon. – Végül is ez is a főiskolának köszönhető, mert akkoriban mindenki addig diszkózott, amíg tönkre nem ment a szerkója, s aki meg tudta azt akár műsor közben is javítani, az érvényesült. Érdekesség, hogy nekünk, győri diszkósoknak volt egy nagy előnyünk a fővárosiakkal szemben. Itt lehetett fogni az osztrák rádiót, így mi mindent az Ö3-ból vettünk fel magnószalagra, rögtön akkor, amikor az megjelent nyugaton. Azaz rendkívül friss számaink voltak, a nagy budapesti DJ-k meg nem értették, hogyan jutunk mi hozzá ezekhez a slágerekhez, miközben ők hónapokat várnak, mire a stewardessek becsempészik nekik a legújabb lemezeket az országba.

Persze a diszkó mellett polgári foglalkozása is volt. 1981-től maszek lett, s főként elektronikai eszközök javításával foglalkozott. A szakmája iránti kíváncsiság a technika fejlődésével mindig valami újat tartogatott számára, így félévente új dologba ásta bele magát, hogy mindenről tudja, hogy működik. Ez a hozzáállás pedig sorra hozta a feladatokat. 1985-ben megbízást kapott a KISZ KB-tól (Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága) a moszkvai VIT (Világifjúsági találkozó) eseményeihez kapcsolódó magyar pavilonban elhelyezett 50 színes televízió működtetéséhez szükséges zártláncú tv-hálózati rendszer és a hozzá tartozó tv-stúdió megtervezésére és a kivitelezés művezetésére. 1986–87-ben segédkezett az akkor létesülő Győr Városi Televízió kiépítésében, de aztán a tatai tévé, a pannonhalmi tv és a szintén győri BMC Rádió műszaki háttér munkáiban is részt vett. A legemlékezetesebb technikai „beugrása”, amikor megmentette a Győr Városi TV első adását. A bejátszó U-matic magnó elromlott, de pillanatok alatt szétszedve sikerült a hibát megtalálni, s egy rugóhiba miatt a szalagfeszítő kart egy óráig kézzel tartva, lement az adás.

2000-ig volt vállalkozó, ekkor kérte fel Korcsmáros György színházigazgatót, hogy tegye rendbe a teátrum hangrendszerét. A feladatot olyan jól teljesítette, hogy a következő bő két évtizedre ott maradt, s onnan is ment nyugdíjba. Azóta is visszajár, idén tavasszal készítette el az előadások lebonyolításához nélkülözhetetlen, még 1979-ben átadott ügyelői rendszer újra tervezését, kivitelezését. Szenvedélye persze azóta is hajtja: 10–12 éve például lézershow-val is foglalkozik, saját készítésű lézervetítői vannak. A legújabb 50W-os RGB lézerral akár 400 méterről is képes egy-egy nagyobb épület falára, vagy domboldalra, esetleg erdőre 30–50 méteres logókat, animációkat rajzolni a színes sugarakkal.

Értékes rádiógyűjtemény

Opra Vilmos gyerekkora óta gyűjti a rádiókat, közel száz van neki a két világháború közötti időszakból, amelyek nagyon értékesek, hiszen rendkívül ritkák.

Kevesen tudják, hogy abban az időben Magyarország volt Európa vezető rádiógyártója, többek között olyan cégekkel, mint a német Siemens, a Telefunken vagy a magyar Orion, Standard és EKA. A gyűjtemény egyik legkülönlegesebb darabja egy térképes rádió 1938-ból. A térkép közvetlenül az Anschluss utáni viszonyokat ábrázolja, amikor a Felvidék újra Magyarországhoz tartozott, viszont Erdély még nem. Az állomás-kereső izzó fénye 98 darab optikai szál segítségével világítja meg a megfelelő helyen a vett állomás helyét a térképen. A jó hír az, hogy ezeket a rádiókat hamarosan bárki megcsodálhatja majd akár működés közben is, hiszen a magyar rádió 100 éves születésnapjára, ez év december 1-jére, Opra Vilmos és a győri gyűjtők egy nagyszabású rádiókiállítás szerveznek. Talán nem véletlen, hogy ennek a Széchenyi-egyetem ad majd otthont. – Ezekbe az egykori mérnöki csodákba belenyúlni nagy tisztelet. Ha kibontom a belsejét, akkor az majdnem ugyanúgy néz ki, mint 80–100 éve, nem kopott el semmi, legfeljebb egy-két csövet, kondenzátort kell cserélni, esetleg újrarahangolni. Csodás belenézni egy ilyen

alkotásba, ami milliméterről milliméterre ki van találva, nincs benne semmi műanyag, talán csak esetenként a doboza bakelit. Találkoztam olyan rádiódobozzal, amibe az asztalos ceruzával beírta a nevé! Ezeket javítom, de nagyon kevesen vagyunk, akik ezekbe bele mernek nyúlni, s meg tudják csinálni.

Vissza az alma materhez

Ahogy az előbb Opra Vilmos utalt rá, a világ nagyot változott azóta, amikor ő az akkor induló főiskola diákja volt. Azt mondja, ami a digitalizációt illeti, már nem tudna versenyt futni a mostani egyetem elsős hallgatóival sem, viszont amit annak idején ők tanultak, azon meg valószínűleg a mostani fiatalok néznének nagyot. Utolsó mohikánként egy pár régi évfolyamtársával együtt tért vissza a közelmúltban az 50 éves jubileumi diplomaosztójára. – Jó és megható érzés volt látni, hogy miből mi lett. Annak idején a Puskásban egy szűk osztálytermünk volt, amiben épp hogy elfértünk, ma pedig egy impozáns egyetemről beszélünk, csúcstechnológiás laborokkal, széles spektrumú képzési kínálat. Mi annak idején kisházakat építettünk, ma viszont már felhőkarcolókat álmodnak meg az itteni hallgatók, ha szabad ezzel a hasonlattal élnem, ami a színvonalat és a technikai fejlettséget illeti – mondja végezetül, majd büszkén végigsimít az aranydiplomáján.

A SZIGETKÖZ TERMÉSZETI ÉRTÉKEIT KUTATTA

Életének 88. évében elhunyt dr. Alexay Zoltán nyugalmazott docens, okleveles biológia-földrajz szakos tanár, fotóművész, a Szigetköz természeti értékeinek nagy hatású megjelenítője.

Életútját a fél évszázadot meghaladó tanítás és sok ezer természetfotó fémjelzi. A természet szeretete szülővárosában, Pápán lett életprogramja. A motiválást állatorvos nagyapjától kapta. A biológia-földrajz szakos diploma megszerzése után a pályakezdés helyszíné Győr, a Kazinczy-gimnázium lett. A kö-

zeli Szigetköz, az ott megismerhető természeti világ nagyon gyorsan rabul ejtette.

A környezetmérnöki szak győri indulásakor, 1993-ban lett a Széchenyi István Egyetem oktatója. A nappali, majd a levelező tagozaton biológiai, ökológiai, természetismereti tárgyakat tanított. 2000 nyarán nyugállományba került, de óraadóként még több évig tovább tanított. A Szigetközbe mindig elvitte hallgatóit. Több ökológiai témájú diplomamunkát, tudományos diákköri dolgozatot konzulensként mentorált. Kedvenc szigetközi virága nem valamilyen ritkaság, hanem az orchidea volt. – Mert karakteres virág, erős jelleme van. Nem ültetheti át az ember kénye-kedve szerint bárhová az ő „hozzájárulása” nélkül – vallotta.

A tanítás társtevékenysége volt a tanári pálya kezdetétől a fotózás. – Nekem is az élmény a fontos, ami megmarad – mondta a Széchenyi Alumni Magazinban megjelent interjúbán. Füben lapuló szarvasgida, vagy az önfeledten játszadozó kiskókák, a vízimadarak világa voltak a kedvenc témái. A természet külön-

legességeit, szépségeit színeit kereste, fotói így váltak valódi élménnyé. Természetfotóit közel száz egyéni kiállításon, szép fotóalbumokban láthattuk, láthatjuk. Több művészi fotókönyve a Széchenyi István Egyetem támogatásával jelent meg.

Lakásában külön birodalom a sok ezer hagyományos, s főleg digitális kép. A témák a közel-múltban kibővültek: nem csak a természeti értékeket fotózta. Az ember és a természet kapcsolata, harmóniája is izgatta. Egy-egy karakteres arcú embert elvitt a természetbe, s ott fotózta le. Arra volt kíváncsi, milyen az emberek önképe. Úgy látják-e magukat, ahogy a fotós látja őket?

Az elmúlt évtizedekben több Duna-projektben dolgozott magyar és szlovák szakemberekkel. A térség ökológiai célú, árvízvédelmi és turisztikai rehabilitációs terveit dolgozták ki.

Dr. Alexay Zoltán saját pedagógiai, biológusi munkavégzését, habitusát így mutatta be: van, amit egy „modern” szakember nem tud nyújtani. Hat évtized tapasztalatát. Ezt megtanulni nem, csak megélni lehet.

A KÖZGAZDASÁG JELES SZEMÉLYISÉGE VOLT

Életének 76. évében elhunyt dr. Kun András egykori főiskolai adjunktus, nyugalmazott okleveles közgazdász, közgazdász tanár.

Friss közgazdász diplomásként 1974-ben az akkori Győri Tanítóképző Intézetben kezdte szakmai pályafutását. Tanítójelölteket ismerttetett meg a közgazdaságtan, a gazdaság működésének mechanizmusai-val. 1984-ben az Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskola és jogelődünk, a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola közös Társadalomtudományi Intézetet alapított. Dr. Kun András 1988-ig volt főiskolai adjunktusként a közös intézet oktatója. Egykori kollégái, hallgatói felkészültségét, vitakultúra-fejlesztő

módszereit tartották meghatározó oktatói értékének.

Tizennégy év tanári, elméleti munka után az üzleti világ gyakorlati oldalát választotta. A céges életben is sikeres szakember lett. Elismert üzletemberként a politika vonzásába is bekerült: egy cikluson keresztül Győr gazdasági alpolgármestereként dolgozott.

Make my brand look professional

CREATE DESIGN

management

strategist

art directors

designers

Graphic design solutions
by real people

 XMEDITOR

A tavalyi Presztízs-gálán az év üzletemberei díjat az Innovatív Cégcsoport két vezetője és fő tulajdonosa, Lipovics Tamás és Vámosi Árpád érdemelte ki

Komplexen
logisztikáznak

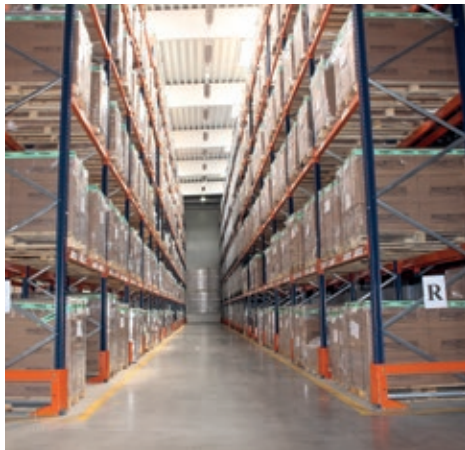
Az Innovatív Cégcsoport a legnagyobb magyar tulajdonú logisztikai szolgáltató Győrben és környékén. Számokban kifejezve mindez 190 munkatársat, 70 teherautót, 6 raktárbázist jelent. A cégcsoport első társasága a kezdetektől fuvarozással és raktározással foglalkozó Innovatív Special Transport Kft. volt, amely mellé előbb az Innovatív Raktárlogisztika Kft., majd az Innovatív Green Technologies Kft. jött létre. Az Innovatív Cégcsoport filozófiája, hogy szeretnének mindig egy lépéssel előre járni!

Az ugyan könnyen előfordulhat, hogy a cégcsoport neve sokak számára nem cseng ismerősen, mivel az ügyfeleik vállalatok és vállalkozások, tehát jelenlétük elsősorban a szervezeti piacra koncentrálódik, tevékenységük a magánszemélyeket, azaz a fogyasztói piacot csak közvetetten érinti.

A komplex logisztika – amely a fuvarozást, raktározást, kommissiózást és a quality tevékenységet foglalja magába – mellett az Innovatív Cégcsoport fő filozófiája a flexibilitás, továbbá mindazok a specialitások, amelyek szakmai kihívást jelentenek. Így foglalkoznak veszélyes anyagok szállításával, csere-szekrényes fuvarozással, nagy értékű áruk szállításával, illetve kipperes fuvarokkal is. A cégcsoport közben továbbra is őrzi családias jellegét, amely tudatos döntés, melynek köszönhetően a logisztikai ágazatra jellemző munkaerőhiány itt csak kis mértékben jelentkezik.

Az Innovatív Cégcsoport hívta életre és üzemelte be az első zöld rendszámos elektromos, akkumulátoros, 40 tonna szerelvény össztömegre képes nyerges kamiont, amellyel már négy éve végzik az Audi Hungaria járműgyárának kiszolgálását.

A cégcsoportnál egyébként is kiemelten hangsúlyos a zöld szempont, amely nem csupán az elektromos kamion üzemeltetésében ölt testet, hanem abban is, hogy minden raktárépületük tetejére naperőrművet telepítettek.

A CÉGCSOPORT TOVÁBBI ISMÉRVEI

- Vámraktárak
- ISO 9001:2015 és ISO 14001 tanúsítás autópárhoz, elektronikai iparhoz stb.
- HACCP az élelmiszeriparhoz
- Hulladék és veszélyes hulladék szállítási engedély (ADR, ALBO)

INNOVATIV GREEN TECHNOLOGIES KFT.

ZÖLD SZEMPONT ÚJ SZINTEN

A Győri Ipari Parkban, a Szent-iváni út 2. szám alatt elindult egy nagyméretű akkumulátoros energiatároló-rendszer megépítése. Az építkezés folyamatban van, várhatóan össze fejeződik be. A BESS rendszer középfeszültségű E.ON hálózatra kapcsolódik és ciklikusan kiegyenlítő energiaszolgáltatást nyújt. A rendszer 13,75 Mwh kapacitással rendelkezik. Ezáltal az Innovatív Group tovább erősíti zöld szemléletét, hiszen ennek társadalmi hasznossága azt jelenti, hogy a kiegyenlítő energia szolgáltatása révén kevesebb energia előállítására, beszerzésére van szükség helyi-országos szinten, a felvett energia későbbi kiszolgáltatásával. Ezen beruházás mind szemléletében, mind volumenében egyedülállónak számít a térségben. ♥

Ezen felül geotermikus hulladéktávhővel, emissziómentesen oldották meg a raktárfűtést is.

Új és fontos irányt jelent a cégcsoport életében, hogy az ügyfeleik átálltak az elektromos autók gyártására, így az igényeikhez igazodva feladatot jelent az akkumulátortárolás megoldása, amely szigorú környezetvédelmi előírásokkal szabályozott, kényes feladat. A veszélyes anyagok tárolására létrehoztak egy

új üzletágot. Ezen irányra is felkészülve az ipari parkban raktárbővítésre engedélyekkel rendelkezve készen állnak, továbbá ezt az irányt erősíti a saját tűzoltóautó megléte is.

Az Innovatív Cégcsoport abban a tekintetben is tisztában van a trenddel, hogy a vasút szerepe egyre erőteljesebb lesz és a jövőben még inkább előtérbe kerül a kombinált fuvarozási mód. Álláspontjuk azonban az, hogy a vasút és a közút nem rivalizál egymással, hanem kiegészítik egymást. Ennek jegyében már alkalmazkodtak is a változáshoz: a győri ipari parkon belül az Innovatív Cégcsoport az egyetlen olyan logisztikai szolgáltató, amelynek van vasúti kapcsolata, amely ráadásul közvetlen a raktárhoz csatlakozik.

Bármilyen logisztikai megkeresést örömmel fogadnak! 🚚

www.innovativ-group.hu

XXI. SZÁZADI SEGÍTSÉG

Ez az igazi segítség számunka, a XXI. században erre van szükség, nem a kapuban álló biztonsági őrökre – mondta az egyik nagy cég vezetője a Nagyvállalatok Logisztikai Vezetőinek Konferenciáján a Patent standjáról távozva, miután megismerte a Patent Gate szoftvert. (www.patentgate.eu)

A Patent fiatalítási programjában számos Széchenyi-egyetemen tanult, végzett egykori hallgató szerepel. Akadnak közöttük olyanok, akik a jogi, akadnak, akik a logisztikai, vagy éppen az autógyártási tudással vértették fel magukat. Ám abban mindannyian egyetértenek, s ez áll munkájuk fókuszában, hogy modernizálni kell.

A három fiatal vezető, *Bauer Kolos*, *Füleki Patrik* és *Németh Áron*, akik előadást tartottak a Nagyvállalatok Logisztikai Vezetőinek Konferenciáján a Patent Gate programról, sokkal inkább tekinthetők szoftvermenedzsernek, mint hagyományos értelemben vett őrzés-védelmet irányító szakembernek. Természetesen a vagyonvédelmi tudás, amelyet tanulmányaik, valamint a Patent 35 éves szakmai múltja jelent, kulcsfontosságú a munkájukban.

– A telephelyek kihasználtsága, biztonsága és hatékonysága sokszor nagyon

rossz, leginkább azért, mert gyárak, raktárak, üzemek még mindig az élő-őrre, a kockásfüzetbe jegyzetelésre esküsznek – meséli *Bauer Kolos*. – Tévés a közhiedelem, hogy a szoftveres, technikával, akár hőkamerával meg erősített szolgáltatások drágábbak, sőt, hosszabb távon sokkal olcsóbbak. Ám ami még fontosabb, rövid távon azonnal növelik a biztonságot, a telephely működésének hatékonyságát.

Németh Áron, aki a konferencián a szükséges volt, nem csupán magyarul kommunikált, de szót váltott angolul és németül is az érdeklődőkkel, a Patent Gate-ről kiemelten beszélt. – Lényeges, hogy a program több évtizedes tapasztalatok, igények alapján készült. Nem külsős fejlesztőcsapat hozta be a piacra, hanem egy olyan cég, amelynek komoly tapasztalata van a raktárak, gyárak védelmében, hiszen több száz termelő és logisztikai céggel áll kap-

csolatban. A komplex portai beléptető rendszerbe szinte naponta fejlesztünk új modulokat. Ezek a legteljesebb, ha szükséges, teljesen automata be- és kiléptetést, rampára irányítást is lehetővé tesznek. (<https://patentgate.eu/be-es-kileptetes>)

– A program felhasználása bérleti konstrukció keretein belül lehetséges. Ez magába foglalja az oktatásokat, a bevezetés során esetlegesen felmerülő nehézségek megoldását, hibaelhárítást és a program folyamatos fejlesztését – meséli *Füleki Patrik*.

A webes felület bármely okoseszköztől elérhető korlátlanul egy felhasználó számára. Az applikáció az App Store-ból és a Google Play Áruházból letölthető. Bármely felületen is jelentkezik be az adott felhasználó, csak a számára elérhető modulokat fogja látni, amelyek természetesen szabadon kioszthatóak a felhasználók között. 📱

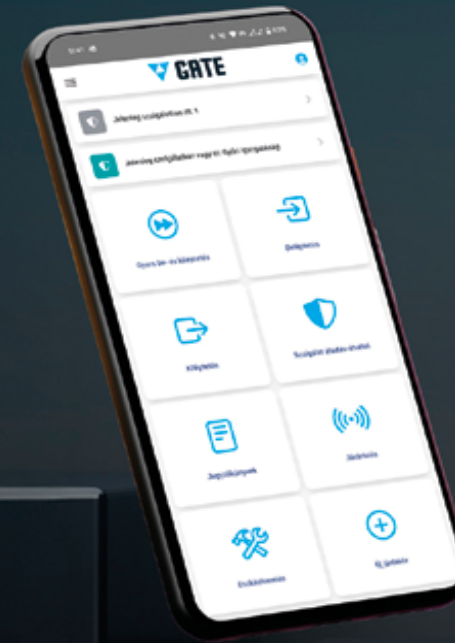
Bauer Kolos, Füleki Patrik és Németh Áron az ország egyik legnagyobb logisztikai vezetői találkozásánál. Előadásuk fókuszában a Patent által kifejlesztett vagyonvédelmi, logisztikai szoftver állt

SPÓROLJON A MUNKAERŐVEL!

PATENT GATE

A Patent Gate a Patent Csoport saját fejlesztésű, moduláris beléptető és vagyonvédelmi szoftvere, amely az élőerős védelem, portaszolgálat, logisztika és üzemeltetés terén komplex megoldásokat nyújt.

A legkomplexebb vagyonvédelmi és logisztikai szoftver

KOMPLEX RENDSZER

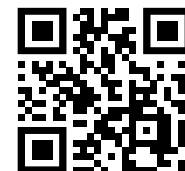
A Patent Gate egy komplex portai beléptető és vagyonvédelmi rendszer, ami webes környezetre lett tervezve. Csomagban vagy akár személyre szabottan is.

VARIÁLHATÓ MODULOK

Rugalmasságát a szabadon variálható moduljai adják, amelyek segítségével az egyszerű beléptetéstől eljuthatunk akár egy összetett logisztikai rendszerhez is.

WEBES KÖRNYEZET

A webes környezetnek köszönhetően megszűnik a helyhez kötöttség, és a világ bármely pontjáról hozzájuthatunk cégünkkel kapcsolatos információkhoz.

📍 9024 Győr, Mécs L. u. 7.

☎ +36 30 144 33 15

✉ sales@patentgate.eu

A BIZTONSÁG MINŐSÉGE

RÓNAY ÉS RÓMER SORÁBÓL VALÓ VOLT

Holdházy János 1840. február 18-án született Vácon. Édesapja Holdházy János ügyvéd, uradalmi tiszt, édesanyja Schober Teréz, aki később Győrben a leánynevelő intézet vezetője volt. Keresztapja Sztankovics János győri megyéspüspök volt.

SZÖVEG: BICZÓ ZALÁN

Holdházy János az iskoláit Vácott és Győrött végezte a bencés gimnáziumban. Győrben folytatott hittudományi tanulmányokat is. 1862. augusztus 22-én szentelték pappá. Nagy érdemei vannak az 1850-ben megszüntetett akadémia visszaállításában. Szentszéki jegyző, majd püspöki titkár Simor és Zalka püspök mellett. 1872–1877. között a Győri Püspöki Papnevelő Intézet rektora. 1875. február 24-től 1877-ig hitszónoki kinevezést kapott a győri jogakadémiához. Feladata volt az iskolaév elején a Veni Sanctével, az év végén Te Deummal kapcsolatos ünnepi misét megtartani, az iskolaév alatt pedig vásár- és ünnepnapokon szentmisét és szentbeszédet mondani az akadémiai ifjúság számára. Tanári megbízását a minisztertől 1875. február 24-én (3636. sz. r.) kapta meg. 1875. február 24-től 1877. október 15-ig ideiglenes helyettes magántanárként művelődéstörténetet tanított. 1875–1876-ban a középkor művelődéstörténelme speciálkollégiumot tartotta meg. Deák Ferenc – az akadémia leghíresebb tanulója – 1876. január 28-án halt meg Budapesten. Február 5-én gyászistentiszteletet mondatott a haza bölcse tiszteletére a jogakadémiai igazgatóság. A gyászmisét Holdházy János celebrálta. Ugyan ebben az évben Győrszigetet és Révfalut árvíz öntötte el, ekkor Holdházy a saját lakását engedte át az árvízkárosultaknak. 1877. szeptember 22-én Habsburg József főherceg azzal a kéréssel fordult Zalka püspökhöz, hogy fiai mellé Holdházy Jánost nevelőnek engedje el. Ezért 1877. október 15-én lemondott a hitszónoki és tanári állásáról.

Dunai Ferenc (róla már megemlékeztünk magazinunkban) 1878. január 18-án a Holdházy távozása miatt megüresedett művelődéstörténeti tanszéket vette át. Az akadémiai tanári és hitszónoki állásáról lemondó levelében így fogalmaz az ismert győri pap: „Második szülőföldemmé vált kedves Győr várostól megválni kényszerítetvén, ezen tőlem egyáltalán nem függő körülményeknek és „életem egyik fő büszkeségének tekintem mindenkor azon szerencsét, miszerint ily nagytekintélyű tudós testületnek bármily csekély s érdemtelen tagja és járuléka lehettem.” (idézet, Lukácsi, 2016). Ezután a győri paptanár a főhercegi testvérpár (József Ágost és László) nevelője lett Alcsúton. 1877 novemberétől 1892 augusztusáig volt a kir. hercegi családnál.

1882-ben kinevezték kanonokká és 1892 őszén tribunici választott püspöki rangot kapott. Alcsútról visszatérése után a Győri

Katolikus Kör első elnöke lett 1894-ben. Győrben 1896. április 15-én halt meg. A Magyar Génusz című lap halálakor így fogalmazott: „A Rónay Jácintok és Rómer Flórisok nem nagyon sokan vannak, Holdházy János pedig ezek sorából való volt. Elég volna, ha csak ennyit jegyezne fel róla az utókor.”

Közel ötezer könyvet ajándékozott a püspökségnek, ezzel megteremtette a Győri Egyházmegyei Könyvtár alapjait. „Általános örökös az egyházmegye, melyre könyvtárát hagyta úgy, hogy az a nagyszemináriumhan legyen elhelyezve; míg nővére él, az élvezi vagyont, azután pedig e vagyon a könyvtár fenntartására és fejlesztésére fordítandó. Lelke üdvösségéért a székestemplomban évi votivmisét alapított, a nagyszeminárium, nyugalmazott papok intézete, az egyházmegyei alap egyenkint 100 frtot, a sz. Orsolya-társaságiak, a nádorvárosi árvaház, és a győr-szigeti kórház egyenkint 300 frtot kapnak” – jelentette végrendeletéről a Dunántúli Hírlap 1896. április 16-i számában. „Kényes ügyeket is rá lehetett bízni. igyekezett mindenkivel jó kapcsolatot ápolni, de tudott keményen és határozottan is fellépni, ha szükség volt rá” – fogalmazott róla dr. Lukácsi Zoltán a tanulmányában. A székesegyházi kanonok sírja ma is látható a nádorvárosi temetőben.

Irodalom- és sajtójegyzék

SZ Vác 19/1840. – A győri jogakadémia köréből = Győri Közlöny, 1875. szeptember 26. p.2. – A győri kir. jogakadémia = Győri Közlöny, 1876. február 6. p.3. – A győri kir. jogakadémia évszázados fennállásának ünnepélye = Győri Közlöny, 1876. november 9. p.1. – A győri kir. jogakadémia = Pesti Napló, 1876. november 11. p.2. – Nyilvános köszönet = Győri Közlöny, 1877. január 25. p.3. – József főherceg kis fiát = Hazánk, 1882. november 1. p.4. – Magyar Génusz, 1896 (5. évfolyam, 1-52. szám) 1896. 17. sz. április 19. – Holdházy János = Dunántúli Hírlap, 1896. április 16. p.1. – Holdházy János életéből = Dunántúli Hírlap, 1896. április 16. p. 2, 3. – Dr. Lukácsi Zoltán: Holdházy János (1840–1896) győri kanonok élete és hagyatéka. In.: Primus inter omnes. Tanulmányok Bedy Vince születésének 150. évfordulójára. Győr, 2016. p.151-169. – Biczó Zalán: Győri jogászképzés évszázadai. Győr, 2008. – A Holdházy Jánosról készült festmény a Győri Egyházmegyei Könyvtárban található.

„HEJ, DUNÁRÓL FÚJ A SZÉL...”

Nem hiába emlegetik Győrt a folyók városaként, hiszen a települést még a római hódítások korában alapították a Rába, a Rábca és az öreg Duna mellékága, a Mosoni-Duna torkolatánál. Ez utóbbi a másik kettőnél is jelentősebb szerepet töltött be a városiak életében. Néha áldás, néha átok ugyan, de a győriek már évezredek óta együtt élnek a méltóságteljesen hömpölygő folyó adta lehetőségekkel ugyanúgy, ahogyan az áradások idején fékezhetetlen erejével úgyszintén.

SZÖVEG: HEGEDŰS PÉTER

Aranyláz

Ma már nehéz elhinni ugyan, de hajdan a Kárpát-medence számított Európa egyik aranyban leggazdagabb lelőhelyének. Elsősorban természetesen a magashegyek ércbányái. Ám miután ezek nagyrésze még a középkor alkonyán kimerült, kénytelenek voltak egyéb források után nézni. Hamarosan felfedezték, hogy a Duna hordalékában meg-megcsillan a folyó iszapját egy ferde mosópadra merték, amelyre filcet helyeztek. Szerencsés esetben a nehezebb arany szemcsék fennakadtak ennek bolyhaiban, amelyeket aztán már csak el kellett különíteni a különböző szennyező anyagoktól. Néha-néha még öklömyi darabokat is találtak. Különösképpen a Szigetközben élt sok család aranymosásból. Ásvány község messze földön

híres volt arról, hogy lakói sokszor napokat töltenek a folyó társaságában. Természetesen nem állt halmokban az arany a házaknál, a szerencsésebbek azonban néha mégis meggazdagodtak. Az utolsó aranyász Bán József volt, aki még hivatásszerűen űzte a szakmát. A folyószabályozással azonban megemelkedett a Duna középvízszintje, így egyre ritkábban kerültek szárazra a zátonyok aranytartalmú alsóbb rétegei. A többség évtizedekkel ezelőtt felhagyott ezzel a mesterséggel, mert nagyobb volt a befektetett munka, mint annak megtérülési esélye. De egyik szemük mindig aranyat lesett a Duna-parton. Nem csoda, hiszen újból és újból felütötte a fejét egy-egy kőszá hír, hogy nagy mennyiségű aranyra leltek a környéken. A derék ásványiak ilyenkor kivonultak az öreg Dunához, próbafúrást végeztek, s ha kielégítőnek tartották az eredményt, hajlandóak voltak az egész

medret feltúrni. Néha távolabbi vidékekről is ide tévedt néhány szerencsét próbáló, akik aztán rendszerint üres marokkal és hassal távoztak. De soha ne mondd, hogy soha. Egyszer talán az ásványiak újra előveszik a szitákat, hosszúnyelű merítőkanalukat – és kivonulnak a partra aranyat rostálni.

Burcellásnak áll a világ

A méltóságteljes folyó legnagyobb kincse azonban soha nem az arany volt, hanem az a képessége, hogy áruszállításra lehetett használni. A bécsi hadiszállítók és kereskedők nem győzték fuvarozni a Habsburgok központjába a bácskai, bánáti és alföldi búzát. A hajókon való szállítás azonban sokkal olcsóbb és biztonságosabb volt a szekereken megtett utakkal szemben. A győri kereskedők szerencséjére a Duna Gönyűtől Po-

zonyig tartó szakasza a mocsaras partvidéke miatt alkalmatlan volt nagyobb gabonaszállító hajók átjárására, ezért a forgalom a Mosoni-Dunára terelődött. Az árut a győri Püspökvár alatti Rába-torkolatnál kialakított kikötőben rakodták át kisebb, burcellás hajókra, innen indultak tovább Bécs felé.

Ma már kevesen tudják, hogy ez egy fából készült, laposfenekű, fedett dereglye volt, melyekre a mély merülésű teherhajókról rakodták át az áru egy részét, hogy azok a sekélyebb folyószakaszon áthaladhassanak, vagy kiköthessenek a parton. Legtöbbünk csupán Jókai Mór: Aranyember című regényéből emlékszünk rá. Miután kikötöttek, három-négy pár lovat vagy ökröt fogtak a dereglyék elé egy hosszú rudazó kötélén, s ügyesen, a zátonyok között kimanőverezték a partra. Ezt követően rakták át az árut koszikra, szekerekre, amelyek aztán elszállították

▲ *Ludvig Rohbock metszete a győri Dunakapu téren kirakódó burcellásokról*

➤➤➤

»»» azt rendeltetési helyükre. A burcsellákat – vagy más néven kecsegeorrú hajókat – a vízszivárgás kiküszöbölésére kettős fallal építették. A far-tökhöz erősítették a főkormányt, a hajó oldalához szerelt lapátok pedig nagyrészt az előre haladásban segítettek. A kabin előtt emelkedett a 7–8 méter magas árboc, amelynek derékkampójához feszítették ki a vontatókötelet. Egy-egy burcsella teherbírása a 120–150 tonnát is elérte. A tulajdonos a part menti kocsmákban – köztük a Palatinus vendéglőben – fogadta fel a hajóján szolgálókat, azaz a burcsellásokat. A nehéz fizikai munkával egy-egy szakaszon akár egy új

Radó szigetre is. Elárasztotta a színházat, a sétatéri kioszkba pedig délután már csak az összerakott padokon lehetett bejutni. „A szőke Duna, a sárga Rába, meg a zöld vízű Rábcza ott kavarnak a pázsiton, a rózsabimbók és nyíló virágok fölött. A győriek szemefényét, a kedves Radó teret még a viruló nyárban utoléri a hervadás” – tudósított a helyi újság. A cigánylaposi zsilipnél szakadatlanul dolgoztak, hogy betömjék a réseket. Minden azon múlt, hogy a vízmagasság végül elérje-e a védművek 720 cm-es magasságát, vagy sem. Előbbi esetben Győrnek semmi esélye sem maradt volna.

” A szőke Duna, a sárga Rába, meg a zöld vízű Rábcza ott kavarnak a pázsiton, a rózsabimbók és nyíló virágok fölött. A győriek szemefényét, a kedves Radó teret még a viruló nyárban utoléri a hervadás.

öltözet ruha árát is meg lehetett keresni. Az új találmány: a gőzhajó, azonban már ott kopogtatott az ajtón. A győri kereskedők lehetőségükhöz képest mindent elkövettek, hogy az új technikát az elsők között honosítsák meg, s egyben a várost a magyarországi gőzhajózás egyik központjává tegyék. 1846 őszén aztán 400 részvényes jelenlétében megalakult a magyar Győri Duna Gőzhajózási Társaság.

„Azért a víz az úr...”

De nem mindig mutatta békés arcát az öreg folyó. 1897 augusztusának elején már minden magyar napilap arról írt, hogy rég nem látott árhullám érkezik az osztrák tartományok felől a Dunán. Győrnél 24 óra alatt közel másfél métert áradt, ami városszerte ijedelemre adott okot. Amikor a vízszint elérte az 570 cm-t, a városi hatóságok elrendelték a védekezést és felállítottak egy vészbizottságot.

Augusztus 5-én reggel aztán az agyonázott, ingoványos gát átszakadt és a víz elöntötte Pataházát, Zámolyt, Újvárost, Révfalut, de betört a

Másnap hajnalban megkondult a révfalusi öregtemplom harangja, melyet aztán a pihenő gőzhajók kürtjei is átvettek. Egész éjjel csoportokba verődött emberek figyelték a vízmércét, „ahogy egyre följebb nyaldosták a lécz rovátkáit a hullámok”. Véneknel a Duna közepén felborult egy csónak, amelynek öt utasát sikerült ugyan kiementeni, a hatodik azonban odaveszett. Férfiak, nők és gyermekek négy nap és négy éjszaka fáradhatatlanul dolgoztak a nyúlgátak emelésén, amely végül megmentette a várost a pusztulástól. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy elmaradtak a megjósolt esőzések, s a folyó végül nem kapott utánpótlást. A Szigetköz helyzete azonban siralmas volt. A már learatott gabonát is elvitte a víz a raktárból, ráadásul az apadást követően maláriától, kolerától és egyéb fertőző betegségektől lehet tartani. Sokakban sejlettek fel ezekben a napokban Petőfi jól ismert sorai:

„Habár fölül a gálya,
S alúl a víznek árja,
Azért a víz az úr!”

AZ ELSŐ PIRELTŐL AZ UTOLSÓ SZALVÉTAHAJTÁSIG.

 **Víz,
amit
akartunk**

Új hullámokon
SPORT | GAZDASÁG | FENNTARTHATÓSÁG

Megálmodtuk, megvalósítottuk és együtt élveztük.

Víz,
amit
akartunk

Új hullámokon

SPORT | GAZDASÁG | FENNTARTHATÓSÁG

